

வரலாற்றுச் சுவடுகளில் நாத்திகத்தின் அறிவுத் திறனோக்கிய வளர்ச்சி

எழுத்தாளர் ஓவியா

புதிய குரல் நிறுவனர்

கட்டுரைச் சுருக்கம்

கடவுள் மறுப்பு வாசகங்களை வடிவமைத்தார் பெரியார்.பலரும் இன்று வரை கடவுள் மறுப்பு வாசகங்களை ஒரு வகையான வசவுஎன்றே புரிந்தும் அதன்படியே பேசியும் வருவது சரியா? என இந்தக் கட்டுரை ஆராய்கிறது. மேலும், அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த வரலாற்றுப் பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் வில்லியம் டிராப்பர் அவர்கள் எழுதிய மதத்துக்கும் அறிவியலுக்குமான முரண்பாட்டின் வரலாறு என்னும் நூலை எடுத்துக்கொண்டு, அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்கும் கருத்துகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்து,அந்த நூலின் பல சுவையான பக்கங்களில்,மதத்திற்கும் அறிவியலுக்கும் நடந்த உரையாடல்கள் பற்றி வாசிப்பாளர்களோடு உரையாடுகிறது.பரிணாமக் கோட்பாடு போன்ற அறிவியல் உண்மைகளை எடுத்துக்கொண்டு,அது எப்படி மதம் சொன்னதை மறுத்தது என்பதையும்,அரிஸ்டாட்டில்,பிளோட்டோ தத்துவக் கோட்பாடுகள்,ஒரு தெய்வம் தோன்றிய விதம்,தேவாலயங்கள் தோற்றம்,வளர்ச்சி,தோற்கடிக்க இயலாத பெண் தெய்வங்கள் போன்றவற்றை வரலாற்றின் துணைக்கொண்டும்,அறிவியலைத் துணைக்கொண்டும் ஆராய்கிறது இக் கட்டுரை.

கடவுள் இல்லை

கடவுள் இல்லை

கடவுள் இல்லவே இல்லை

கடவுளைக் கற்பித்தவன் முட்டாளர்

கடவுளைப் பரப்பியவன் அயோக்கியன்

கடவுளை நம்புகிறவன் காட்டுமிராண்டி
தலைவர் பெரியார்

இந்த கடவுள் மறுப்பு வாசகங்களை வடிவமைத்த பெரியார் தனது இயக்க நிகழ்வுகளை இந்த வாசகங்களைக் கூறியே துவங்க வேண்டும் என்று நடைமுறைப்படுத்தியதுடன், தனது சிலைகளின் அடியில் இந்த வாசகங்கள் தவறாது இடம் பெறச்செய்ய வேண்டுமென கட்டளையிட்டதுடன்,

அதன் பொருட்டே தனக்கு சிலைகள் வைக்க ஒப்புக்கொண்டதாகவும் தெரிவித்தார். பலரும் இன்று வரை இது ஒரு வசவு வார்த்தைகள் என்றே புரிந்தும் அதன்படியே பேசியும் வருகிறார்கள். ஆனால் அந்நாட்களிலேயே மேடையில் திராவிடர் கழகத் தலைவர் ஆசிரியர் கி. வீரமணி அவர்கள் இந்த வார்த்தைகள் அறிவு வழி வார்த்தைகளேயன்றி, உணர்ச்சி வழி வடிவமைக்கப்பட்டவை அல்ல என்பதனை ஒரு பாடம் போல் விவரிப்பார். அதற்கு ஒரு வரலாற்று சாட்சியத்தை பதிவு செய்வதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம், இதில் பல சிரிப்பை வரவழைக்கும். அதனினும் கூடுதலாக வேதனையை தோற்றுவிக்கும். இறுதியில் ஆழமான சிந்தனைக்கு இட்டுச் செல்லும்.

பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் வில்லியம் டிராப்பர்

அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த வரலாற்றுப் பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் வில்லியம் டிராப்பர் அவர்கள் எழுதிய மதத்துக்கும் அறிவியலுக்குமான முரண்பாட்டின் வரலாறு என்கின்ற நூலிலிருந்து சில சுவையான பக்கங்களை இங்கு நாம் காண இருக்கிறோம். இந்நூல் ஆங்கிலத்தில் கிடைக்கிறது. இக்கட்டுரைக்கு தேவையான பகுதிகளில் இக்கட்டுரையாசிரியரின் மொழிபெயர்ப்பே தரப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த நூல் விபரம் பின்வருமாறு

ஆசிரியர் டிராப்பர், ஜேம்ஸ் வில்லியம் (1811-1882)
நூலின் பெயர் ஹிஸ்டரி ஆஃப் த கான்ஃபிளிக்ட் பிட்வீன் ரிலிஜன் அண்டு சையின்ஸ் —(மதத்துக்கும் அறிவியலுக்குமான மோதலின் வரலாறு)
நூல் எழுதப்பட்ட ஆண்டு 1873

ஆங்கிலத்திலுள்ள இந்த நூலின் கூற்றுக்களை அப்படியே மொழிபெயர்ப்பாக மட்டும் தராமல் இக்கட்டுரையாசிரியரின் சில சிறிய விளக்கங்களுடன் இந்த கட்டுரை அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அறிவியல் என்பது ஏதோ கண்டுபிடிப்புகளின் தொகுப்பல்ல. மூடநம்பிக்கைகள் பொய்ப்பிக்கப்பட்டதற்கும் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும்மிடையே ஒரு வரலாற்று உரையாடல் நடந்தது என்கிறார் அவர். அதனை அவருடைய வார்த்தைகளிலேயே பார்ப்போம்

*அறிவியலின் வரலாறானது தனித்தனி கண்டுபிடிப்புகளின் வறும் பதிவுகளோ அல்லது தொகுப்போ அல்ல, விரிவடைந்து வரும் மனித அறிவின் ஆற்றல் ஒருமுறும் மரபுசார் நம்பிக்கைக்கும் மனிதர்களின் நலன்களுக்கும் இடையிலான அழுத்தம் ஒருமுறையாக இரண்டு முறையிட சக்திகளுக்கிடையிலான உரைநெருக்கியாகும் அது,
(நூல் முன்னுரையிலிருந்து)*

இந்த நூல் வெளிவந்து ஒன்றரை நூற்றாண்டாகி விட்டது. ஆனால் அறிவியலுக்கு இந்த பேராசிரியர் கூறியிருக்கும் இந்த விளக்கம் இன்றைக்கும் புதுமையாய் நமது சிந்தனைக்கு

புது ஒளி பாய்ச்சுவதாய் அமைந்து நிற்கிறது. அதிலும் மதமும், அறிவியல் போர்வையில் கார்ப்பரேட்டுகளாகி விட்ட அறிவியல் நிறுவன அதிகாரிகளும் கைகோர்த்து உலா வரும் இந்த காலகட்டத்தில் பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் வில்லியம்ஸ் டிராப்பரின் மேற்காணும் வரிகளை வாசித்தவுடன் புரிந்து கொள்வது சற்று கடினம். எனவே அவரது மேற்கூறிய வார்த்தைகளை சில உதாரணங்கள் வழியாக விவரித்து சொல்ல நாம் விரும்புகிறோம்.

படைப்புக் கோட்பாட்டை மறுப்பதே பரிணாமத் தத்துவம்

பரிணாமத் தத்துவம் அறிவியலின் மிகப் பெரிய கண்டுபிடிப்பு. இங்கு டிராப்பர் அவர்களின் பார்வையில் அறிவியல் என்பது வெறுமனே பரிணாமத் தத்துவம் குறித்த தகவல்களின் தொகுப்பல்ல மாறாக அது கடவுள் உலகத்தைப் படைத்தார் என்கின்ற மதவாதிகளின் படைப்பு தத்துவத்தை மறுத்த உரையாடலாகும். உலகம் உருண்டை என்கின்ற கண்டுபிடிப்பானது தனியான ஓர் அறிவியல் உண்மையல்ல மாறாக உலகம் தட்டை என்கின்ற மதவாதிகளின் கூற்றை, பைபிளின் கூற்றை மறுத்த அக்கூற்றின் மீது பதில் வினைபுரிந்த வரலாற்றின் உரையாடலாகும். அறிவியலை இவ்வாறுதான் அவர் வியாக்கியானப் படுத்துகிறார்.

இதன் வழியாக நாம் ஓர் உண்மையை உணர வேண்டும். மதத்தை மறுத்து உரையாடத் தயாராக இல்லாத ஒருவருக்கு அவர் சில அறிவியல் உண்மைகளைக் கண்டுபிடித்தவராகவே இருந்தாலும் அறிவியல் உலகத்தில் முழுமையான இடமில்லை என்கின்ற உண்மைதான் அது. இதன் இன்னொரு பக்கம் அறிவியல் உலகத்தின் பக்கம் நின்று மதத்தின் வாதங்களை எதிர்த்து உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் ஒருவர் நவீன அறிவியலின் பௌதீகத்தின் வேதியியலின் உயிரியல் தத்துவங்களின் அடிப்படையில் தொழிற்படுகிற ஒருவராக இல்லா விட்டாலும் அறிவியல் உலகைப் படைப்பதில் அவருக்கு இடம் இருக்கிறது. அந்த வகையில்தான் நாம் தந்தை பெரியார் அவர்களை சமூக விஞ்ஞானி என அழைக்கிறோம்.

ஏன் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்?

மதவாதிகளுடன் போராடி பல அறிவியலாளர்கள் தங்கள் இன்னுயிரை ஈந்துதான் அறிவியல் உண்மைகளை நிறுவினார்கள் என்பதெல்லாம் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதானே.... இதில் புதிதாகத் தெரிந்து கொள்ள என்ன இருக்கிறது என்கின்ற கேள்வி எழுவது இயல்பே. கலிலியோ, புரூனோ போன்றோரின் உயிர்த்தியாகங்கள் நாம் அறியாதவையல்ல. அவற்றைத் தாண்டி இப்போது நாம் பார்க்க இருக்கும் இந்த நூலின் பக்கங்கள் நமக்கு தெரிவிப்பது என்ன என்பதையும் டிராப்பரின் வார்த்தைகளிலேயே பார்ப்போம்

இந்தப் பக்கங்களில் பேசியிருக்கிற பல விவாதங்கள் குறித்து யுவலாகப் பலரும் அறிந்தே உள்ளனர். ஆனால் அவை எவ்வாறு குறுங்குழு விவாதங்களாக, நீண்ட உட்கூலங்களாக நீண்ட வரலாற்றை நிரப்புகின்றன என்பது மற்றிய போதுமான விவாதங்களை போதுமான வரை இதுவரையில் எடுத்து வைக்கப்படவில்லை. உண்மையைத் தேடுபவர்களின் கவனத்திற்கு இந்த நீண்ட விவாதங்கள் முழு விவாதங்கள் இந்த நூலில் தரப்பட்டுள்ளன.

(நூல் முன்னுரையிலிருந்து)

அதாவது ஒரு பழைய கருத்துடன் முரண்படுகின்ற ஒரு புதுக் கருத்து தோன்றிய நாளிலிருந்து பல்வேறு குறுங்குழு விவாதங்கள் மனித சமுதாயத்தின் அறிவுப் பயணத்தை இட்டு நிரப்புகின்றன. இறுதியில் புதிய கருத்து சமுதாயத்தில் நிலைபெறுகிறது. அப்போது அந்தக் குறுங்குழு விவாதங்கள் மறக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. மறக்கப்பட்ட அந்த விபரங்களைப் பதிவிடுவதே இங்கு சிறப்பு பெறுகிறது. சரி, ஏன் அவற்றை பதிவிட வேண்டும்? ஏனெனில் அந்தக் குறுங்குழு விவாதங்களைத் தோற்றுவித்தவர்கள் அந்த விவாதங்களைக் கை விடுகிறார்களே ஒழிய அந்த மனநிலையை அல்ல. அந்த மனநிலை அறிவியலுக்கும் உண்மைக்கும் எதிராக சமுதாயத்தில் இன்னும் உயிர்ப்போடு எடுத்துவரப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. இதனை நடப்பு சமுதாயத்தில் பல உதாரணங்களோடு நாம் பொருத்தி விளக்கிட முடியும். ஆனால் அதன்பின் இக்கட்டுரை முழுமையும் அதற்கேயானதாக மாறிவிடும். எனவே மதவாதத்துடன் அல்லது

பழமைவாதத்துடன் தொடர்ந்து உரையாடலில் இருக்கின்ற பகுத்தறிவாளர்கள், அறிவியலின் பக்கம் நிற்பவர்கள் டிராப்பரின் வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் உண்மையைத் தேடக்கூடியவர்கள். இந்த விவாதங்களின் முழு விபரங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.

அறிவின் முதற்படி பயணம்

தனக்கு தோன்றியவாறெல்லாம் கடவுளை மனிதன் படைத்து வைத்திருந்த நிலையில் இக்கற்பனைகளை முதலில் உடைத்து போட்டது மனித இனத்தின் பயண எல்லைகளில் ஏற்பட்ட புரட்சிதான். நிலத்திலும் நீரிலும் அதிக தூரம் பயணிக்க தொடங்கிய போதே கடவுள் பற்றிய கற்பனைச் சித்திரங்கள் உடையலாயின. மனித சமுதாயத்தின் சிந்தனை இரண்டு தரப்பாக பிரிந்தது. முன்னோர் சொல்லியதே உண்மை என்று ஒரு தரப்பும், அதற்கு நிரூபணமில்லை எனவே அவை பொய்தான் என்று இன்னொரு தரப்பும் தோன்றியவுடன் அவற்றுக்கிடையிலான உரையாடலே அதன்பின் வரலாற்றைத் தீர்மானிப்பதாயிற்று. இரண்டாவது அணியில் தத்துவவியலாளரும் வரலாற்றாசிரியர்களும் அவர்களைத் தொடர்ந்து கவிஞர்களும் இணைந்தனர். எஸ்கிலஸ் என்கின்ற நாடகக் கலைஞன் மதநம்பிக்கையாளர்களால் கல்லெறிந்து கொல்லப்படுவதிலிருந்து நூலிழையில் தப்பினார். எனவே நாத்திகக் கலகத்தை முதலில் தொடங்கிய அணி இலக்கிய அணிதான் போலும்.

கடவுளைப் பரம்பியவன் அயோக்கியன்

மனிதனால் கடவுள் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வடிவத்தில் அதனைப் பொய் எனப் புரிந்து கொள்ள மனிதர்களின் விரிந்து வந்த அனுபவ அறிவே போதுமானதாக இருந்தது. ஆனால் முதலாம் அணியை அதாவது பக்தி அணியை காப்பாற்றுகிற வேலையை மன்னர்கள் மேற்கொள்ளலாயினர். முட்டாள்களின் குழந்தையாகிய கடவுள் தங்களுக்கு மிகப் பெரிய ஆயுதமாகப் பயன்பட முடியும் என்பதை மன்னர்கள் குலம் கண்டுகொண்டது. எனவே இயற்கையான அனுபவ அறிவின் மூலமே முற்றுப்பெற்றிருக்க வேண்டிய கடவுள் நம்பிக்கை

மன்னர்களால் தத்தெடுத்துக் காப்பாற்றப்பட்டது. இதற்கொரு உதாரணம் வேண்டுமென்றால் உலகின் மாவீரர் என அறியப்படும் அலெக்சாண்டர் தனது போர்ப் பயணத்தின் ஓர் உச்ச கட்டத்தில் தனது வீரர்களை தனது வசம் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கும் பொருட்டு தன்னை பெண் தெய்வம் ஜீபிடர் அம்மனின் மகன் என்று அறிவித்துக்கொள்கிறார். அது மட்டுமல்ல தான் பிறப்பித்த ஆணைகளில் இறுதியில் ஜீபிடர் அம்மனின் மகன் என்றே எழுதி கையொப்பமிடலானார். கடவுள் கற்பனையை தொய்வின்றி காப்பாற்றி அவர்களின் பிரதிநிதியாக மக்களிடம் தன்னைக் கொண்டு செல்லுவதன் மூலமாக மட்டுமே வானளாவிய அதிகாரத்தைத் தாங்கள் பெறமுடியும் என்பதை மன்னர்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள். (கடவுளைப் பரப்பியவன் அயோக்கியன் என்றார் பெரியார்)

ஆனால் அதேவேளையில் அலெக்சாண்டர் போன்ற மன்னர்களுக்கும் அவரின் வழித்தோன்றல்களுக்கும் தத்துவவியலின் வழி இயற்கை சார்ந்த உண்மைகளை அறிந்து கொள்கின்ற ஆர்வத்தையும் தடை செய்திடும் எண்ணமில்லை. விண்ணிலும் மண்ணிலும் புதைந்து கிடக்கும் இயற்கை உண்மைகளை அறிந்திட பெருமுயற்சிகள் மேற்கொண்டார்கள். கண்டுணர்ந்த உண்மைகளை பயன்படுத்தி அறிவியற் செயற்பாடுகளையும் தொடர்ந்தார்கள். இங்கு டிராப்பர் ஓரிடத்தில் இவ்வாறு கூறுகிறார், **அவர்கள் எளிய மக்களுக்கு மதத்தையும் மேல்மட்டத்திலுள்ள மக்களுக்கு தத்துவத்தையும் பிரித்து கொடுத்தார்கள்.**

கலாச்சாரங்கள் பரவின கடவுள்கள் தோற்றார்கள்

அறிவின் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சிக்கு வரலாற்றில் வித்திட்டது மனித இனத்தில் நடந்த போர்கள்தாம் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு விதமான மதங்கள் வெவ்வேறு கடவுள்களைக் கொண்ட மக்கள் போரிட்டுக் கொண்டபோது வெற்றி பெற்ற படைவீரர்கள் தோல்வியுற்றவர்களின் கடவுள் சிலைகளை பரிசாகத்துடன் சிதைத்துத் தள்ளினார்கள். இத்தகைய செய்கைகள் இதுகாறும் அந்தச் சிலைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த

தெய்வீக மதிப்பை அவற்றை வணங்கி வந்த மக்கள் மத்தியிலேயே பெரும் கேள்விக்குள்ளாக்கின. இவ்வளவு காலமாக தாங்கள் அச்சத்துடன் வழிபட்டு வந்த கடவுள் சிலைகள் தலையில்லாமல் கைகளில்லாமல் மூளியாய் நின்ற போது அவை அவற்றை வழிபட்டு வந்த மக்களின் நம்பிக்கையை இழக்கலாயின. மட்டுமன்றி வெற்றி பெற்ற நாடுகளில் நிலவி வந்த கலாச்சாரங்கள் வெற்றி பெற்றவர்களையும் சென்றடைந்தன. வேறுபட்ட நம்பிக்கைகள் மத அமைப்புகளின் சந்திப்பு மக்களின் மத அமைப்புகளின் மீது மிகப் பெரிய தாக்கத்தை உண்டு பண்ணியது என்று டிராப்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

அரிஸ்டாட்டிலின் சீடரான அலெக்சாண்டருக்கு நாம் அதிகம் அறிந்திராத வரலாற்று முகம் ஒன்று இருக்கிறது. தனது படையைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க தன்னைக் கடவுளின் புதல்வர் (கிறித்துவ மதத்தின் தோற்றத்திற்கு முன்பாகவே கன்னி மேரியின் சாயலில் பல கதைகள் உலவி வந்திருப்பதை வரலாறு நமக்கு உணர்த்துகிறது) என்று கூறிக் கொண்டவர்தான் அலெக்சாண்டர் என்ற போதிலும் 33 வயதிலேயே இறந்து போன அந்த இளைஞனுக்கு புதிய சமுதாயத்தைப் படைத்திடும் கனவுகள் இருந்திருக்கின்றன. அதனைப் பற்றி நாம் அறிந்துகொள்வது அவசியம். ஏனெனில் அவ்வாறு அவரால் படைக்கப்பட்ட உலகின் முதல் செயற்கை நகரமாகிய அலெக்சாண்டிரியா மனித சமுதாயத்தின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு பெரிய அளவில் பங்காற்றியது. மனித சமுதாயத்தின் அறிவுத்திறன் நோக்கிய வளர்ச்சியில் அய்ரோப்பாவின் மிகப் பெரிய பங்களிப்பை அலெக்சாண்டிரியா அருங்காட்சியகமே வழங்கியது.

பாரசீகப் படைகளை முறியடித்து இந்தியா வரையும் கூட தனது போர்ப்பயணத்தை மேற்கொண்ட நிலையில் மனிதர்கள் பல்வேறு இனமாக பல்வேறு கலாச்சாரங்களில் வாழ்ந்து வந்த போதிலும் இவர்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்கின்ற சிந்தனை அலெக்சாண்டருக்கு தோன்றியிருக்கிறது. அவரது போர்த்திறத்தைப் பற்றிப் பேசிய அளவுக்கு இந்த உலகம் அவரது இந்த கனவைப் பற்றிப் பேசவில்லை. கி.பி. 331 ஆம் ஆண்டில் எகிப்து கடற்கரையோரம் அலெக்சாண்டரால் நிறுவப்பெற்ற

அலெக்சாண்டிரியா நகரத்தின் தோற்றமும் வரலாறும் மிக மிக சிறப்பு வாய்ந்தவை. அந்நகரின் தோற்றம் பற்றி டிராப்பர் கூறியிருப்பதை கீழே காண்போம்,

அவர் தனது தலைமையகத்தை நாட்டின் பழைய தலைநகரங்களில் நிறுவாமல் அலெக்சாண்டிரியாவில் நிறுவினார். ஜீபிடர் அம்மன் கோவிலுக்கு சென்ற போது மெசிடோனிய ஆக்ரமிப்பாளர், அவ்விடம் ஆசியாவிற்கும் அய்ரோப்பாவிற்கும் இடைமீலான ஓர் வணிக நுழைவுத் தளமாக அமையக்கூடும் என்ற தொலைநோக்குப் பார்வையோடு அந்நகரில் அடிக்கல் நாட்டினார். இங்கு கவனிக்கத்தக்கவை, அலெக்சாண்டிரே பாலஸ்தீனத்திலிருந்து யூதர்களை இங்கு அழைத்து வந்து குடியேற்றினார் என்பது மட்டுமல்ல, தோலமி சோட்டர் தனது ஜெருசலமின் முற்றுகைக்குப் பிறகு மேலும் நூறாயிரம் பேரை அழைத்து வந்தார் என்பதோடு மட்டுமல்ல, அவரைப் பின் தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்த மிலிடெல்பியஸ் ஒரு லட்சத்து எண்பதனாயிரம் அடிமைகளை அவர்களின் எகிப்திய எஜமானர்களுக்கு அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய தொகையை செலுத்தி அவர்கள் அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுவித்து இங்கு அழைத்து வந்தார். இந்த யூதர்கள் அனைவருக்கும் மெசிடோனியருக்கு வழங்கியபடி அனைத்து சலுகைகளும் வழங்கியபடின. பரிவாண இந்தத்தொழிலின் விளைவாக அவர்களின் பல சிறியன்களும் தம் தேசத்தவருடன் மனமுவந்து தாமதமே எகிப்திற்குள் வந்தனர். அவர்களுக்கு 'ஹெலனிஸ்டிக்கல் (கிரேக்கம் சார்ந்த) யூதர்கள்' என்ற பட்டமளிக்கப்பட்டது. இதே போல், சோட்டரின் நல்லாட்சியால் கவர்மீட்டு எண்ணிலடங்கா கிரேக்கர்கள் அந்நாட்டில் அடைக்கலம் புகுந்தார்கள். மேலும், மெசிடோனிய மூன்று ஆண்டுகொண்ட ஆகியோரது படைவெறியுடன் கிரேக்க வீரர்கள் பிற மெசிடோனிய தளபதிகளைத் துறந்து இயக்கங்களில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

எனவே, அலெக்சாண்டிரியாவின் மக்கள் தொகை மூன்று தேசிய இனங்களைக் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. 1) யூரீவீக் எகிப்தியர்கள் 2) கிரேக்கர்கள் 3) யூதர்கள் இந்த உண்மையானது நவீன அய்ரோப்பாவின் மத நம்பிக்கையின் மீது ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்திச் சென்றது. ((நூல் முதல் அத்தியாயம்)).

ஆம், எகிப்தியர்கள் யூதர்கள் கிரேக்கர்கள் ஆகிய மூன்று தேசிய இனங்களை திட்டமிட்டு இணைத்து ஒரு புதிய சமுதாயத்தைப் படைத்திட அவரும் அவர் தளபதியாகிய தோலமியும் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டனர். அந்த சிந்தனையே அதுகாறும் நிலவி வந்த மத அமைப்புகளின் மீது மிகப் பெரிய தாக்கத்தை உருவாக்கியது. அதில் விளைந்தது தான்

உலகப் புகழ் பெற்ற பின்னாளில் ஜீலியஸ் சீசரால் நெருப்புக்கிரையாக்கப் பட்ட அலெக்சாண்டிரியா அருங்காட்சியகம். இந்த அருங்காட்சியகம் குறித்த ஒரு முதற்கட்ட விவரணையை நாம் டிராப்பரின் வார்த்தைகளிலேயே காண்போம்,

இந்த அருங்காட்சியகத்தை அமைப்பதில் தோலமி சோட்டருக்கும், அவருடைய மகன் பிலிடெல்பிக்கும் மூன்று நோக்கங்கள் இருந்தன: (1) உலகில் அதுவரை தோன்றியுள்ள அறிவை நிலை பெறச் செய்வது (2) அதனை விருத்தி செய்வது (3) அதனைப் பரவச் செய்வது

1. அறிவை நிலைபெறச் செய்ய:

தலைமை நூலகருக்கு அரசரின் செலவில் எத்தனை நூல்கள் வேண்டுமானாலும் வாங்குவதற்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டிருந்தது. உரிமையாளர்கள் விற்பதற்குத் தயாராக இல்லாததால் வாங்கவியலாமல் உள்ள நூல்களை எழுதிப் படிக்க எடுப்பதற்கு படியெடுப்போர் குழு ஒன்று அருங்காட்சியகத்தில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தது. வெளிநாட்டினர் யார் எந்த நூலைக் கொண்டு வந்தாலும் அந்நூல் உடனடியாக நூலகத்தில் பெறப்பட்டு படிக்க எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு அந்நகரை உரிமையாளரிடம் தந்து விட்டு மூல நூல் நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டது. அடிக்கடி இதன் பொருட்டு பெரும் பொருள் நட்ட ஈடாகத் தரப்பட்டது. இவ்வாறாகவே, தோலமி யூர்கிட்டஸ், ஏதென்சிலிருந்து யூரிபைட்ஸ், சோபோக்ளஸ், மற்றும் எஸ்கிலஸ் ஆகியோர் படைப்புகளையெல்லாம் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. அவர் அந்தப் படைப்பாளிகளுக்கு எடுக்கப்பட்ட படிக்களுடன், பதினைந்தாயிரம் டாலர்கள் நட்ட ஈடாகத் தந்தார். சிரிய படைவெடுப்பில் வெற்றி பெற்று திருப்பி வந்த போது அவர் ஏக்பட்டனாவிலிருந்தும், சூசாவிலிருந்தும் கேம்பிசெசும், மற்ற படைவெடுப்பாளர்களும் எகிப்திலிருந்து கொண்டு சென்ற அனைத்து எகிப்திய நினைவுச் சின்னங்களையும் மீட்டுக் கொண்டு வந்து அவற்றின் பழைய இடங்களில் இடம் பெறச் செய்தார். தோலமி பிலிடெல்பியஸின் உத்தரவின் பேரில் 'ஹீப்ரு' மொழியிலிருந்த பைபிள் கிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இதற்கு நம்பக்கரிய பெரும் தொகை தரப்பட்டது. இதைப் போன்ற பிற படைப்புகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட

போதும், நகலெடுக்கப்பட்ட போதும் பெரும் தொகை ஈடாகத் தரப்பட்டது.

2. அறிவை விருத்தி செய்ய:

அருங்காட்சியகத்தின் தலையாய நோக்கங்களில் ஒன்று கல்விக்காக தங்கள் வாழ்வை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருந்த ஓர் அறிஞர் குழு அருங்காட்சியகத்தையே இல்லமாகக் கொண்டு, அங்கு தங்க வைக்கப்பட்டு அரசரின் செலவில் பராமரிக்கப்பட்டது. சில நேரங்களில் அரசரும் அவர்களுடன் கலந்து கொண்டார். அம்மாதிரியான தருணங்களைப் பற்றிய பழங்கூற்றுகளும், கதைகளும் இன்றைய நமது காலம் வரை வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. இந்த அருங்காட்சியகம் அமைக்கப்பட்ட போது, இங்கு தங்கியிருந்த பேராசிரியர்கள் நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டார்கள் - இலக்கியம், கணிதவியல், வானியல், மற்றும் மருத்துவம். இப்போதுத் தலைப்புகளின் கீழ் பொருத்தமான முறையில் குறுந்தலைப்புகள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. உதாரணமாக, இயற்கையின் வரலாறு மருத்துவத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கணிக்கப்பட்டிருந்தது. பல பட்டங்களையும் பதவிகளையும் பெற்ற ஓர் உயர் அலுவலர் இந்த அமைப்புக்கு தலைவராக நியமிக்கப்பட்டு அதன் நலன்களுக்கு பொறுப்பு வகித்தார். பல வருடங்கள் ஏதென்சின் ஆளுநராக இருந்த 'டெமுட்ரிஸ் பலார்கஸ்', அக்காலகட்டத்தின் மிகச் சிறந்த கல்விமான் அவராகத்தான் இருக்கக்கூடும். அவர்தான் இந்த அலுவலராக முதன் முதலில் நியமிக்கப்பட்டார். அவருக்குக் கீழ் நூலகரும், நமது காலம் வரை நினைவு கூறப்படுகின்ற அறிஞர்களான 'எரோஸ்தனிஸ்' மற்றும் 'அப்போலினியஸ்' ரோயல் போன்றோர் பங்கேற்ற அலுவலகமும் இயங்கின.

இந்த அருங்காட்சியகத்தை ஒட்டி ஒரு தாவரவியல் பூங்காவும், விலங்கியல் பூங்காவும் காணப்பட்டன. இந்தத் தோட்டங்கள் அவற்றின் பெயர்கள் குறிப்பிடுவதைப் போல் தாவர மற்றும் விலங்கினங்கள் குறித்த ஆய்வை மேம்படுத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. வான்கோள்களின் இயக்கங்களைக் காட்டுவதற்குரிய உலோகப் பட்டைகளாலான மாதிரிக் கோள வகைகள், மாதிரி உலக உருண்டைகள், கதிர்த்

திருப்பு முகங்கள், நில நடுக்கோடு இவற்றைக் காட்டும் வளையங்கள், உயர்வமானிகள், விழிக்கோட்ட வழுச் சார்ந்த ஒரு பொருளை இரண்டு புள்ளிகளிலிருந்து பார்க்கும் போது ஏற்படும் கோணங்களின் வேறுபாடுகளை அளக்கும் அளவு கோல்கள் மற்றும் அப்போது பயன்பாட்டிலிருந்த பிற கருவிகள், பலபடி நிலைகளைக் கொண்ட பகுமானிகள், ஆகியவையடங்கிய ஒரு வானியல் ஆராய்ச்சிக் கூடம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆய்வுக் கூடத்தின் தரையில் ஒரு தீர்க்க ரேகை வரையப்பட்டிருந்தது. காலத்தையும், வெப்பத்தையும் சரியாக அளக்கக் கூடிய கருவிகளின் தேவை தீவிரமாக உணரப்பட்டது. டெஸ்பியஸின் நீர்வட்டில் நாழிகைப்பொறி காலத்தைக் கணிப்பதற்கு ஓரளவிற்கு பயன்பட்டது. ஆனால் இது மிகவும் தோராயமாகவே நேரத்தைக் கணித்தது. ஒரு குவளை நீரில் மிதந்து கொண்டிருக்கும் நீர்ம எடைமானியைக் கொண்டு வெப்பத்தை அளக்கலானார்கள். இக்கருவி அடர்த்தியின் மாறுபாடுகளைத் தீர்மானித்தது. வாழ்வின் இறுதிக் கட்டத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த பிலடெல்பியஸ், மரணம் குறித்துத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத அச்ச உணர்வுக்கு ஆட்பட்டு அவருடைய நேரத்தின் பெரும்பகுதியை ஆயுட்காலத்தை நீட்டிக்கக் கூடிய மருந்தைக் கண்டுபிடிக்க செலவிட்டார். இந்த முயற்சியின் பொருட்டு அருங்காட்சியகத்தில் ஒரு வேதியியல் சோதனைச் சாலை அமைக்கப்பட்டது. அக்கால கட்டத்தில் நிலவி வந்த கருதுகோள்களுக்கும் குறிப்பாக எகிப்திய நம்பிக்கைகளுக்கும் மாறாக இந்த அருங்காட்சியகத்தின் மருத்துவத் துறையில் மனித உடலினைக் கூறு செய்து பார்க்கும் உடற்கூற்று. அமைப்பியல் ஆய்வு அறை ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அதில் இறந்தவர்களின் உடல்கள் மட்டுமல்ல, குற்றத்திற்காக தண்டனை பெற்ற உயிருள்ள மனிதர்களும் பயன்படுத்தப்பட்டனர்.

3. அறிவைப் பரப்புவதற்காக

அறிவைப் பரவலாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், மனித அறிவின் பல்வேறு துறைகளில் நிகழ்ச்சிகள், உரைவீச்சுகளாகவும், கலந்துரையாடல்களாகவும், அல்லது வேறு பொருத்தமான வடிவத்திலுள்ள நிகழ்ச்சிகளாகவும் நடத்தப்பட்டன. பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து மாணவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக

இந்த அறிவு மய்யத்திற்கு வருகை புரிந்தனர். ஒரு காலத்தில் பதினான்காயிரத்துக்கும் குறையாத எண்ணிக்கையில் அவர்கள் வருகை இருந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. தொடர்ந்து வந்த காலகட்டங்களில் கிறித்துவ மதாலயம் கூட தங்களுடைய புகழ் பெற்ற மதகுருமார்களாகிய கிளிமன்ஸ் அலெக்ஸாண்டிரினஸ், ஒரிஜின், அதனாசியஸ் போன்றோரை அங்கிருந்துதான் பெற்றது. (நூலின் முதல் அத்தியாயம்)

இந்த அலெக்சாண்டிரியா அருங்காட்சியகத்தின் அறிவியல் பணிகள்தாம் இறையியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடும் முதற்கோட்பாடுமான உலகம் தட்டையானது என்கின்ற கற்பனையைப் பொய் என நிறுவி உலகம் உருண்டை என்கின்ற புள்ளியை நோக்கி மனித சிந்தனையைத் திருப்பின. உலகம் உருண்டை என்கின்ற கருத்தை எரோஸ்தனீசு என்கின்ற அறிஞர் கண்டுணர்ந்தது அலெக்சாண்டிரியா அருங்காட்சியகப் பணிகளில்தான்.

மேலே எடுத்துக் காட்டியுள்ள வரலாற்று நிகழ்வுகள் எத்தனை பெரிய உண்மைகளை நமக்கு சுட்டி நிற்கின்றன. சமுதாய சீர்திருத்த சிந்தனையும் மனிதநேயமும் அறிவியல் வளர்ச்சியும் அல்லாத அறிவியல் சிந்தனையும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று தவிர்க்க இயலாதபடி பிணைந்திருப்பதையும் ஒன்றின் விளைவாக இன்னொன்று முகிழ்த்திருப்பதையும் நம்மால் உணர முடிகிறதல்லவா?

அரிஸ்டாட்டிலும் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையும்

அரிஸ்டாட்டிலின் சிந்தனையின் வளர்ச்சிதான் அறிவியல் உலகமாக மலர்ந்தது என்று டிராப்பரின் இந்த நூல் கூறுகிறது. அது மட்டுமன்றி அரிஸ்டாட்டிலின் சிந்தனைகள் பகுத்தறிவு சார்ந்து கடின உழைப்பைக் கோரி நின்ற வேளையில் பிளேட்டோவின் சிந்தனைகள் கற்பனையான புனைவுகள் சார்ந்து சிந்தனையில் உழைப்பு சோம்பேறித்தனத்தைத் தோற்றுவித்தன என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். இந்த இடமும் நாம் ஆழமாகக் கவனிக்க வேண்டிய இடமாகும். அரிஸ்டாட்டில் மற்றும் பிளேட்டோவின் சிந்தனை மற்றும் உண்மையை அறியும் பரிசோதனை

முறைகளைக் குறித்து டிராப்பர் கூறுவதைக் கேளுங்கள்

பிளேட்டோவின் தத்துவ முறையானது அரிஸ்டாட்டிலின் முறையின் தலைகீழ் வடிவமாகும். அதன் துவக்கம் புள்ளியே நம் கண்களுக்குக் காட்சியாகாத, நம்பிக்கையின் அழியாதையிலேயே தனது இருத்தலைக் கொண்டிருக்கிற இயற்கை முடிதளாவிய அண்டம் ஆகும். இதிலிருந்து குறியானவற்றிற்கும், விரிவான தகவல்களுக்குள்ளும் அகத்தத்துவம் செல்கிறது. அரிஸ்டாட்டிலோ இதற்கு நேர் மாறாகக் குறியானவற்றிலிருந்து பொதுவானவற்றை நோக்கித் தனிவிசியிலிருந்து பொது விதியை வந்தடையும் பகுப்பாய்வு முறையை பயன்படுத்தி அவற்றை எடுத்துச் செல்கிறார்.

எனவே, பிளேட்டோ கற்பனைத் திறனை நம்பினார். அரிஸ்டாட்டில் மகுத்திறவை நம்பினார். முன்னவர் ஓர் ஆதிக்கருத்தில் தொடங்கி அதனை மேலும் மேலும் கூறு போட்டுப் பார்த்துக் கொண்டே வந்து இறுதியில் பல்வேறு தகவல்களை வந்தடைகிறார். மின்னவர் தனக்கு, புலனாகும் / கிடக்கூடிய தகவல்களிலிருந்து அவற்றை ஒருங்கிணைத்துப் பார்த்து பொதுவான கருத்துருவாக்கங்களைப் பெறுகிறார். எனவே, பிளேட்டோவின் முறையில் தக்கவாறு நிகழிக்கையாவிட்டாலும கூட 'அதி அற்புதம்'. என்று தோன்றக் கூடியவற்றை படைக்க முடிந்தது.

ஆனால், அரிஸ்டாட்டிலின் முறை காலதாமதம் ஏற்படுத்தினாலும் நிகழிக்கக் கூடிய சீட்டான முடிவுகளைத் தரக்கூடியதாக இருந்தது. அம்முறையானது, உண்மைகளைத் திரட்டுவதில் முடிவில்லாத உழைப்பையும், தொடர்ச்சியான பரிசோதனைகளையும், உற்றாய்வையும், அவற்றை செய்மாதிரிகளில் பயன்படுத்துவதையும் கோரியது. பிளேட்டோவின் தத்துவமானது ஆகாசத்தில் கட்டப்பட்ட வியக்கத்தகு கோட்டையைப் போன்றது, அரிஸ்டாட்டிலின் தத்துவமோ கருமையான உழைப்பில் பல தோல்விகளுக்குப் பின்னால் மாறையில் செதுக்கிய உறுதியான சிற்பம் போன்றது.

அறிவைப் பயன்படுத்துவதை விடக் கற்பனையைப் பயன்படுத்துவது மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதுதான். அலெக்சாண்டிரியாவின் அறுவாழ்விருத்தில் சரிவு ஏற்பட்டபோது நீண்ட சலிப்புடக்கூடிய உற்றாய்வுகளையும், பல்வேறுபட்ட மூளைப் பயிற்சிகளையும் விட நொவுதராத மடிமையுடைய முறைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. நவீன பிளேட்டோனிய போதனா முறையில் 'அம்மோனியம் சாக்கா' மற்றும் 'புளேட்டோனிய' அற்புத சாகசங்களும் கற்பனைக் கோபுரங்களுக்கும் நிரம்பி வழிந்தன. (புளேட்டோனியம், அம்மோனியம் சாக்கா = பிளேட்டோ மள்ளியில் உருவான ஆன்மீக அறிஞர்கள்) மடியு அருங்காட்சியகத்தின் கருமையான கண்க்குகளின் இடத்தை இவை பிடித்துக் கொண்டன. ((நூல் முதல் அத்தியாயம்))

இதன் வாயிலாக ஆன்மீகப் பள்ளிகள் எவ்வாறு உருவாகின என்கின்ற தோற்றுவாய் குறித்தும் அதிஅற்புதங்களின் பிறப்பிடங்கள் குறித்தும் நாம் அறிகிறோம் இல்லையா... அதுமட்டுமல்ல பிளேட்டோவின் சிந்தனையே பிற்காலத்தில் கிறித்துவ மதத் தத்துவத்தில் பெரும் தாக்கத்தைச் செலுத்தியது என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

பிறந்தது எதேச்சதிகாரம்;

தோன்றியது ஒரு தெய்வ வழிபாடு

இதற்கடுத்த காலகட்டத்தில்தான் ரோமக் குடியரசு எதேச்சதிகாரப் பேரரசு உருமாறியது. உலகத்தில் பல்வேறு தேசிய இன மக்களை ஒரே அரசின் குடைக்குக் கீழ் கொண்டு வந்த எதேச்சதிகாரம் பிறந்தது. இதன் உடன்விளைவாகவே கிறித்துவ மதம் மக்களின் கையிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு அரசு ஆதரவு பெற்ற மதமாக வளர்ந்தது. அரசையும் மதகுருமார்களையும் எதிர்த்துத் தோன்றிய மதம் மீண்டும் அவர்கள் கைகளில் போய்ச் சேர்ந்தது. முதலில் பல தெய்வ வழிபாட்டின் இடத்தை ஒரு தெய்வ வழிபாடு எப்படி எடுத்துக் கொண்டது என்பதை டிராப்பர் கீழ்க்காணும் வரிகளில் கூறுகிறார்,

ரோமில் ஒரு தெய்வ வழிபாடு:

வெற்றி கொள்ளியபின் அனைத்து நாடுகளின் அரசர்களும் மறைந்துபோனார்கள். அவர்களின் இடத்தில் ஒரே ஒரு பேரரசர் வந்தார். அந்தக் கடவுள்களும் மறைந்து போனார்கள். எல்லாக் காலங்களிலும் மதத்துக்கும் அரசியலுக்கும் இருந்து வந்திருக்கிற தொடர்பைக் கருதும் போது, இவ்வாறாக பல தெய்வ வழிபாடு இங்கு ஒரு தெய்வ வழிபாட்டுக்கு வழி விட்டுக் கடந்து சென்றது வியப்பிற்குரிய ஒன்றாக இருக்க இயலாது. அவ்வகையில்தான் தெய்வீக மரியாதைகள் முதலில் மறைந்தவர்களுக்கு செலுத்தப்பட்ட காலப்போக்கில் உயிருள்ள பேரரசருக்கு செலுத்தப்பட்டன.

எல்லா மக்கள் பிரிவினரும் ஒரு தெய்வ வழிபாடு என்ற கருத்துக்கு ஒரே நேரத்தில் வந்து சேரவில்லை. தங்கள் தொழிலின் வாயிலாக வாழ்க்கையின் மெடுபள்ளங்களை பற்றி அதிகம் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு பெற்றிருந்தவர்களும், அதிக அளவில் அறிவுத் திறமிக் கருத்துக்களையும் கொண்டிருந்த விடாயாளிகள், வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் போர் வீரர்கள் முதலில் மாறினார்கள். விவசாயக் கூலிகளும், தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் இறுதியாக வந்து சேர்ந்தார்கள். ((நூல் இரண்டாம் அத்தியாயம்)

பிறக்கும் போது கிறித்துவம் அரசுக்கு எதிரான அமைப்பாகவே தோன்றியது பொதுவுடமைக் கொள்கையையும், அன்பையும், இரக்கத்தையும் பின்பற்றியது. எளிய மக்களின் அமைப்பாக தோன்றிய கிறித்துவம் அரசு மதமாக மாறியது எப்படி என்கின்ற கேள்விக்கான பதில் வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். கிறித்துவ மதத்தின் தோற்றம் பற்றி டிராப்பர் இவ்வாறு கூறுகிறார்;

கிழக்குப் பகுதிகளில் ஒன்றான 'சிரியா'வில் சில மனிதர்கள் இரக்கத்தைப் போதிக்கும் மத நோக்கங்களுடன் எளிமையான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்கள் கொண்டிருந்த கோட்பாடுகள் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட தேசங்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதால் தோன்றிய சகோதரத்துவ உணர்வுடன் இணைந்திருந்தன. அந்தக் கோட்பாடுகள் 'ஐசுலாம் கற்பிக்கப்பட்டவை.

யூத மக்கள், அக்காலத்தில் வாழ்ந்து வந்த, தங்களது மழைய மரபுகளின் அடிப்படையில் அவர்களுடைய மழைய பெறக்காலத்தை மீட்டுத் தருகிற ஓர் இரட்சகர் ஒருவர் அவர்களிடையே தோன்றுவார் என்ற நம்பிக்கையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். 'ஐசுலாம்' சீடர்கள் அவரை, இவ்வாறு வலகு காலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட 'மீட்பர்'; என்றே கொண்டார்கள். ஆனால், அவரால் கற்பிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் தங்கள் நலனுக்கு எதிரானவையாக இருப்பதாகக் கருதிய யூசாரி சமூகத்தவர் அவர்கள் ரோமன் ஆளுநரிடம் சென்று அவரைய் பற்றிப் பழித்துக் கூறினார்கள். அவரும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக தயக்கத்துடன் அவருக்கு மரணதண்டனை வழங்கினார். ((நூல் இரண்டாம் அத்தியாயம்)

தேவாலயம் என்கின்ற

ஒரு புதிய அமைப்பு தோன்றியது

கிறித்துவ மதத்தின் வாழ்முறையிலிருந்து அரசுக்கு வெளியே ஒரு மக்கள் அமைப்பாகவே வரலாற்றில் தேவாலயம் என்கின்ற ஒரு புதிய அமைப்பு தோன்றியது என்று அவர் பதிவிடுகிறார்.

இரக்கம், மனித சகோதரத்துவம் பற்றிய அவரது கோட்பாடுகள் அவரது மரணதண்டனையைக் கடந்து நீண்ட காலம் வாழ்ந்தன. சீடர்கள் பிரிந்து போவதற்கு மதமாக ஒன்றிணைந்தார்கள். பொதுவுடமைத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் தங்களை இணைத்துக் கொண்ட அவர்கள், தங்களிடமிருந்த அனைத்து உடமைகளையும், அதில் தாங்கள் பெற்ற இலாபத்தையும் பொது இரும்பிற்கு அளித்து விட்டார்கள். இவ்வாறாக விதவைகளும்,

அனாதைகளுக்கும் அச்சமகத்தில் காய்ப்பற்றியட்டர்கள். ஏழைகளுக்கும் நோய்ப்பற்றோரும் யூதர்க்க்காய்ப்பற்றிகள். இந்த விதைபிவிருந்து ஒரு புதிய சமூக அமைப்பைத் தோன்றியது. பிற்கால, நிகழ்ச்சிகள் நிகழித்தவற்று அனைத்து வலிமைகளுமுடையதாக அந்த அமைப்பு விளங்கியது. அந்த புதிதான சமூக அமைப்பு தான் 'தேவாலயமாகும்'. 'தேவாலயம்' என்ற அமைப்பு அன்றைய சமூகத்திற்கு மிகவும் புதிது. ஏனெனில் அது போன்றதொரு வலிமையான சமூக வடிவம் யூதர்காலத்தில் அதுவரை இருந்ததில்லை. உள்நாள் தேவாலயங்கள் முதலில் பூக்கணிக்கப்பட்டாலும் கூட வெகு விரைவில் அவர்களின் பொது நன்மைக்கான அமைப்பாக இருக்கின்றன. இந்த அமைப்பின் மூலமாக கிறித்துவம் அதன் அனைத்து அரசியல் வெற்றிகளையும் எட்டியது.

அது சிறியவாழிவிருந்து ஆசியா மையன் முழுவதும் பரவியது. பின் அதனைத் தொடர்ந்து சைபீரியல், கிரீஸ், இந்தோலி ஆகிய நாடுகளை அடைந்து, அதனைத் தொடர்ந்து மேற்கு முகமாக முடிந்த அளவு கால் பதித்து மற்றும் பிரிட்டன் வரை பரவியது. அனைத்துத் திசைகளிலும் இம்மதத்தை எடுத்துச் சென்ற சமயம் பரப்புக் குழுக்களின் பணியால் இதன் வளர்ச்சி விரைவுபடுத்தப்பட்டது. அதற்கு முந்தைய யூதர்காலத்திய தத்துவங்கள் எதுவும் எப்போதும் இயல்பொரு வழிமுறையைப் பயன்படுத்தியதில்லை. ((நூல் இரண்டாம் அத்தியாயம்))

இவ்வாறு மக்கள் அமைப்பாக தோற்றுவிக்கப்பட்ட தேவாலயங்கள் அதிகார மயங்களை நெருங்கின. பின் அரசுக்கு இணை அதிகார அமைப்புகளாகத் தங்களை வளர்த்துக் கொண்டன. கிட்டத்தட்ட பவுத்த மத வரலாறும் இதனையொத்ததாகவே நம்மால் ஒப்பிட்டு உணர முடிகிறது. அதனையும் டிராப்பர் வரிகளிலேயே பார்ப்போம்

அம்மதம் அரசியலதிகாரத்தை அடைதல்

கடவுளை வணங்குதல், தனியிட்ட வாழ்வில் நாய்மை, சமூக வாழ்வில் இரக்கம், இவை மூன்றுக்குமான அமைப்பாகவே, கிறித்துவம் பல வருடங்களாகத் தன்னை வளர்ப்பதில் வந்தது. துவக்கத்தில் தங்களது மதம் பலவீனமாக இருந்தபோது அவர்கள் பரிசீலனைத்தின் வாயிலாக மட்டுமே தங்கள் கருத்துக்களைப் பரப்பி வந்தனர். ஆனால் அம்மதம் எண்ணிக்கையில் செல்வாக்கிலும் அதிகரிக்க அதிகரிக்க அவ்வகையில் அரசியல் உணர்வுகள் தலைதூக்கலாயின. அது அரசாங்கத்துக்குள் அரசாங்கமாக, பேரரசுக்குள் இன்னொரு பேரரசாக மாறியது. இந்தப் போக்குகளை இன்று வரை அது விட்டுவிடவில்லை. உண்மையில் இந்தப் போக்குகள் அதன் வளர்ச்சியின் தர்க்கரீதியான விளைவுகளேயாகும். தங்களது

எதேச்சதிகார அமைப்பினால் வன்முறை மூலமாக அம்மதத்தை அழித்துவிட முடியாது என்பதை ரோமானியப் பேரரசர்கள் கண்டுகொண்டார்கள். அவர்களுடைய இராணுவ அனுப்பவங்கள் உணர்த்திய உண்மையின்படி, அம்மதத்துடன் இணக்கத்தை நிலைநாட்டுவது ஒன்றே அவர்களுக்கிருந்த ஒரே வழியாகும்.

அரசுக்குள் பேரரசாய் வளர்ந்த கிறித்துவம்

ஆனால் கிறித்துவம் அந்த இணக்கத்தை மென்று சீரணித்து அரசின் அதிகாரத்தை விரைவில் கட்டுத்து அதற்கு மேலதிகாரமாக வரலாற்றில் தன்னை தகவமைத்துக் கொண்டது. அரசதிகாரமும் தேவாலயமும் மோதிக் கொள்ளலாயின. அரண்மனைக்குத் வைக்கப்பட்டது. பதினாறு கிறித்துவத்தைப் பின்பற்றிய வீரர்கள் கொடுமையப்படுத்தப்பட்டார்கள். பழைய மதத்தின் நம்பிக்கைக்கெதிரான புதிய நம்பிக்கையை பின்பற்றியவர்கள் விரோதியானார்கள். விளைவு இரத்த ஆறு ஓடத் தொடங்கியது. அரசரே நினைத்தால் கூட நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. இறுதியில் இருதரப்பாருக்குமிடையே பெரிய போர் மூண்டது. கிறித்துவர்கள் சார்பாக தேவாலயத்திலிருந்து வந்த காண்ஸ்டன்டைன் என்பவர் தலைமையேற்றார். போர்க்களத்திலொங்கினார்கள் இருதரமும். காண்ஸ்டன்டைன் வெற்றி பெற்றார். அவரே கிறித்துவ மத முதல் பேரரசர். கிறித்துவம் அரச மதமாகியது. பதுவி, இலாயம், அதிகாரம். இப்போது கிறித்துவத்தை பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு பரிசாகக் கிடைக்க தொடங்கியது. பிறகென்ன கூட்டம் பெருகியது. ((நூல் இரண்டாம் அத்தியாயம்))

மிண்டும் பழமையோடு கலந்து....

வெற்றி பெற்றபின் காண்ஸ்டன்டைன் தான் கிறித்துவ மதத்துக்கு மட்டுமல்ல அனைத்து மக்களுக்குமான அரசனே என்று தன்னை பாவித்துக்கொண்டார். அதன் விளைவு கிறித்துவம் பெருங்கூட்டமாக வளரத் தொடங்கிய அதே வேகத்தில் அது எந்த மதக் கொள்கைகளை, மதகுருமார்களை எதிர்த்து வளரத் தொடங்கியதோ அதே பழைய மதங்களின் நம்பிக்கைகளையும் அம்சங்களையும் தனக்குள் இணைத்துக் கொள்ளலாயிற்று. இப்போக்கிற்கெதிராக டெர்டுலியன் என்பவர் அன்றைய நீதிபதிகள் முன்பாக வைத்த நீண்டவாதம் இன்று வரை மிகச் சிறந்த கிறித்துவ இலக்கியமாகப் போற்றப்படுகிறது என்று டிராப்பர் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் பின் வரும் மிக மோசமான பல விளைவுகளை உண்டு பண்ணிய

ஓர் அறிக்கை அதில் அடங்கியிருந்தது. அதனை டிராப்பர் வார்த்தைகளில் கீழே காண்போம்

தனது தரய்யு வாத்ததை முடிக்குமுன்பாக, வடரிசுவியன் நடைமுறையீடுதீயிட வேண்டிய ஓர் உறுதிவொழியை மீண்டும் வொழிகிறார். அது மின்னாலை அய்ரோய்யாவில் நடைவெற்ற அனைத்து விதமான அறுவுத்திறனோக்கிய வளர்ச்சியையும் வவகுவாக பாதித்தது. அவர் அறிவிக்கிறார். 'புனித மறை நூல் ஒரு மிகப் பெரிய சொந்தாகும்; அதிலிருந்து தான் உலகின் அனைத்து அறுவுத்திறமும் வறய்யப்டது. எனவே, ஒவ்வொரு தீயவவாதியும், கவிஞரும் அதற்குக் கடன் யட்டுள்ளனர்.' மேலும், அவர் அந்த மறைநூலை அனைத்து உண்மைகளுக்கும் ஆதாரமும், அளவுகோலும் ஆகும், என்றும் அந்நூலில் கூறய்யட்டுள்ளவற்றிற்கு முரண்பட்ட யாவையும் கண்டய்யாகப் பெய்யாகவே இருக்க முடியும் என்றும் வலிந்துரைக்கிறார். ((நூல் இரண்டாம் அத்தியாயம்)

இவ்வாறு அறிவிக்கப் பட்ட இந்த இறுதி வார்த்தைகளே பின்னாளில் கிறித்துவம் பல பிற்போக்கான கொடுமான காரியங்களில் ஈடுபடுவதற்கான அடித்தள ஆதாரத்தை இட்டது எனலாம். டெரிடூலியன் அவர்களது வாதம் எத்தனையோ நேரத்தியான தர்க்கங்களை உள்ளடக்கியிருந்தாலும் அதன் இறுதி அறிவிப்பு மனிதகுல அறிவின் மீதான போர்த் தொடுத்தலாகவே அமைந்து போனது என்கிறார் டிராப்பர்.

இதன் அடுத்த கட்டத்தில் மன்னர்களின் ஆதரவோடு கிறித்துவம் என்கின்ற புதிய சிந்தனைப் போக்கு தனது தனித்துவத்தை இழந்து பண்டைய நம்பிக்கைகளுடன் ஒருவித கலப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவே நடைமுறையாயிற்று. மன்னர் காண்ஸ்டன்டைன் இராணி மாதா ஹெலினா ஆகியோரின் போக்குகள் அதற்கான அடிப்படையை அமைத்துக் கொடுத்தன. அதன் விளைவாக என்னென்ன நடந்தன....

**பெண் தெய்வங்களை
தோற்கடிக்க முடியவில்லை...**
.....
கன்னிமேரி வழியாடு...
.....

அதுமட்டுமல்ல இந்த இடத்தில் வில்லியம் டிராப்பர் சொல்லாத சில விசயங்களை இணைத்துக்கொள்ள நான் விரும்புகிறேன். தொன்மையான மதத்தில்

பெரும்பாலான தெய்வங்கள் பெண் தெய்வங்கள். அந்த இடம் ஆணை மய்யமாகக் கொண்ட தந்தை மகன் பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்ட போது அங்கு பெண்ணின் இடம் காலி செய்யப்பட்டது. இதனை பெண்கள் சமுதாயம் எதிர்த்திருக்க வேண்டும். மேலும் பெண் தெய்வத்தை வழிபட்டு வந்த ஆண்களும் கூட பின்பற்றுவதில் மனத்தடைகள் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும், இவ்வாறு ஏற்பட்ட ஒரு போராட்டத்தைத் தான் டாவினசி கோடு என்கின்ற திரைப்படம் நமக்கு உணர்த்தியிருப்பதாகக் கருதுகிறேன். அவர்களையும் திருப்திபடுத்தி இணைக்கும் விதமாகவே கன்னிமேரி வழிபாடு பழைய சாயலில் மீட்டுருவாக்கம் செய்து தோற்றுவிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். இனி இந்த நிகழ்வுகளை டிராப்பரின் வார்த்தைகளில் பார்ப்போம்

கொடுமைகளுக்குள்ளான போதும் தனது இருத்தலுக்காகப் போராடிய போதும் "கிறித்துவம்" என்னவாக இருந்தது என்பதை நாம் டெரிடூலியனின் வார்த்தைகள் மூலமாக அறிய முடிகிறது. அதே கிறித்துவம், எதேச்சதிகாரத்தை அடைந்த பின் என்னவாக இருந்தது என்பதை அடுத்துக் காண வேண்டும். செவரசுக்குக் கீழிருந்த கிறித்துவத்துக்கும், காண்ஸ்டன்டைனுக்குப் பிறகு வந்த கிறித்துவத்துக்கும் இடையே மிகப் பெரிய வேறுபாடு இருக்கிறது. பிந்திய காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்று விட்டிருக்கிற பல கோட்பாடுகள், முந்தைய காலத்தில் அறியப்படாமலிருந்தவையாகும்.

இராணி 'மாதா ஹெலினா' தனது அரசவைப் பெண்கள் துணையுடன் இந்தப்போக்கை வழி நடத்தினார். அவருடைய திருப்திக்காக, ஜெருசலமில் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு புதைக்கப்பட்ட குகையிலிருந்து, சேவியர் (இரட்சகரின்) மற்றும் அந்த இரண்டு திருடர்களின் சிலுவைகளும் அவற்றில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த எழுத்துக்களும், மேலும் அதில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆணிகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. எச்சங்கள்/நினைவுச் சின்னங்கள் மீதான உண்மையான வழிபாடு ஏற்படுத்தப்பட்டது. பழைய கிரேக்கத்தின் இயல் நிலைக்கப்பாற்பட்ட காலம் மீண்டும் தோன்றியது. அன்று பயன்படுத்தப்பட்ட 'பிலோஸ்பின் செங்கோல்', கரோனியாவிலும், 'ஆக்கிலெஸின் ஈட்டி' பேசிலிஸிலும், மெம்னானின் கத்தி நிக்கோமீடியாவிலும்

ட்ரோஜான் குதிரை 'ட்ராய்' தேசத்தை அழிக்க பண்டைய கிரேக்கர்கள் உத்தியாக பயன்படுத்திய பொய் மரக் குதிரை செய்யப் பயன்படுத்தப்பட்ட கருவிகள் மெட்டாபோண்டும் நகரத்தில் காணப்படும் நம்பிக்கைகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. பழைய கிரேக்கப் புராணக் கதைகளின் நினைவுச் சின்னங்கள் என பல பொருட்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. பண்டைய நகரமாகிய?? ட்ராய் தோற்கடிக்கப்பட்ட போது கிரேக்கர்கள் கைப்பற்றிய 'பள்ளடியம்' என்ற உருவச்சிலை, (இது இருக்கும் நாட்டைத் தோற்கடிக்க முடியாது என நம்பப்பட்டது) தங்களிடம் இருப்பதாகப் பல நகரங்கள் பறையடித்துக் கொண்டன. பழைய கிரேக்க தெய்வங்களின் உருவச்சிலைகளும் 60 ஓவியங்களும் உருவாக்கப்பட்டு எண்ணற்ற வழிபாட்டுத் தலங்கள் அதிசய அற்புத சுகமளிக்கும் இடங்களாக உருவெடுத்தன.

பழைய கிரேக்க புராணிகத்துடன் அது பிணைக்கப்பட்டது. 'ஓலிம்பஸ்' மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் தெய்வங்கள் வேறு பெயர்களுக்கு மாறிக் கொண்டார்கள். பெரும்பான்மையான ரோமப் பேரரசின் பலம் பொருந்திய பகுதிகள் தாங்கள் காலங் காலமாக போற்றிவரும் கருத்துருக்கள் பின்பற்றப்பட வேண்டுமென வலியுறுத்தின. எகிப்திய மரபின்படி மும்மையின் கருத்துக்கள் நிலைநிறுத்தப்பட்டன. புதிய பெயரில் 'இனிஸின்' வழிபாடு புதுப்பிக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல, வளர்பிறையில் நின்று கொண்டிருக்கும் அவளது உருவமே மீண்டும் தோன்றுவிக்கப்பட்டது. அந்தப் பெண் தெய்வம் தனது தோளில் அவள் குழந்தையுடன் உள்ள புகழ் பெற்ற உருவச் சிலை குழந்தையுடன் உள்ள மேரி மாதாவைப் படைக்கும் அழகிய கலைப் படைப்பாக இன்றைய நமது காலம் வரை எடுத்து வரப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு, பழைய கருத்துருக்கள் புதிய வடிவங்களில் உயிர்ப்பிக்கப்படுவது எங்குமே மகிழ்ச்சியுடனேயே வரவேற்கப்படுகிறது. 'சிரில்' தலைமையிலுள்ள அரண்மனைச் சிலை கன்னி மேரியை கடவுளின் தாய் என்று அழைக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. எஃபிசியன்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோது அவர்கள் ஆனந்தக் கண்ணீருடன் பிஷப்பின் முழங்கால்களைக் கட்டிக்கொண்டனர். அது அவர்களின் பழைய

அகத்துண்டுதலின் பீறிடுதலாகும். அவர்களுடைய மூதாதையர் இதையேதாம் டயானாவிடமிரு செய்திருப்பர் (நூல் இரண்டாம் அத்தியாயம்)

இவ்வாறு இயேசுநாதர் என்கின்ற சமூக சீர்திருத்தவாதி அல்லது புரட்சியாளர் கூறிய போதனைகளுக்கு முற்றிலும் மாற்றான நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளும் எவ்வாறு கிறித்துவ மத நடைமுறைகளில் பரவின என்பதன் தொடக்கத்தை விவரிக்கும் டிராப்பர் நாம் இன்று அந்த மதத்தில் காணும் நடைமுறைகள் இக்காலகட்டத்தின் தொடர்ச்சியாகத் தோன்றியவையே என்பதை கீழ்க் காணுமாறு விளக்குகிறார்

இவ்வாறு உருவாகி வந்த மாற்றங்கள் எல்லாம் பழைய மதத்துடன் மீண்டும் கலந்ததால் என்னவெல்லாம் நடந்திருக்கும்? அறிவுத்திறனானது எந்த அளவுக்கு வீழ்ச்சியை சந்தித்திருக்கும்? பழைய மதச் சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, ஆரவாரத்துடனும் வண்ண விளக்குகளுடனும் கூடிய சடங்குகளும், ஒளிதரும் திரிகளும் மரபீயக்களிலான தலைமையாக்கல்களும், தியாராக்களும் (பாதிரிகள் அணியும் கிரீடம்) மெழுகும் மட்டைகளும் உயர்வல அணி வகுப்புகளும், டுனித நிராட்டு விழாக்களும் தங்கத்திலும் வெள்ளியிலுமான யூச்சாடிகளும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

பாதிரிமார்களின் முன்னால் சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு செல்லும் பணியாட்கள் அமர்த்தப்பட்டனர், வாதிய் பிரார்த்தனையில் குறி சொல்லுகலை மதகுருமார்களின் வேலையானது. சிற்றாலயங்கள் மதத் தியாகிகளின் கல்லறைகளின் மேல் எழுப்பப்பட்டதுடன், பழைய ஞானமாயிய் புரோகிதர்களிடமிருந்துகடன்மெய்யட்டசடங்குகளைக்கொண்டு புனிதமரக்கீயப்பட்டன. மதத்துக்காக உயிர் துறந்தோருக்கான விழாக்களும், நினைவுநாள் கொண்டாட்டங்களும், அவர்களுடைய எச்சங்கள் என கண்டுபிடிக்கப்பட்ட எண்ணற்ற புனைவுகளுடன் பஸ்கீய்பெருகின. சாத்தானை விரட்டவும், கடவுளைத் திருமீதிப் படுத்தவும் உண்ணா நோன்பே முகாமையான வழியாக உருவெடுத்தது. பாலஸ்தீனத்திற்கும், மற்ற தியாகிகளின் கல்லறைகளுக்கும் புனிதப் பயணங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. புண்ணியகுலத்திலிருந்து மண்ணும், புழுதியும் கொண்டு வரப்பட்ட சாத்தானை விரட்டும் மருந்துகளாக நல்ல விலைக்கு விற்கப்பட்டன. புண்ணிய தீர்த்தத்தின் மகிமை தூக்கியிழக்கப்பட்டது. சிலைகளும், மந்திரங்களும் சிற்றாலயங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தொன்மைக்காலக் கடவுள்களுக்கு செய்யப்பட்ட முறையில் வழிபாடு நடத்தப்பட்டது. தொல்காலத்தில் நடந்தது போலவே மாயாவேலைகளும் அற்புதங்களும் சில இடங்களில் நடக்கலாயின.

மரணமடைந்துவிட்ட கிறித்துவர்களின் மகிழ்ச்சியான ஆத்மாவீரர்களின் வேண்டுகோள்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன; அவர்கள் உலகில் அலைந்துகொண்டிருப்பதாகவோ அல்லது அவர்களின் இடங்காலியில் ஆவியாகச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பதாகவோ நம்பியிருக்கிறார்கள். கோயில்களும், மலையில்களும்/மதகுருமார்கள் நின்று போதனை செய்யும் திருமேனும், மத (யாத்திரை அணியும்) உடைகள் மல்கிய மெருகின. மலையு மதத்திலிருந்து மதம் மாறியவர்கள் தங்களுடைய நாட்டுப்பற்றுத் தேவதைக்கு விருந்தாளிக் கும் விழாவான 'ஹூட்டர் காவியா'வை இழந்ததனால் ஏற்பட்ட மன ஏக்கத்தை நீக்குவதற்காக கன்னி மாதாவை தூய்மைப்படுத்தும் விழா நேற்றுவிக்கப்பட்டது. சிலைகள், சிலுவைத் துண்டுகள் அல்லது எலும்புகள், நகங்கள் மற்றும் தொண்டைச் சின்னங்கள் இவற்றை வழிபடுதல், மற்றும் மூடும்பிக்கை நிறைந்த வழிபாடு வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. இப்பொருட்களின் மீதான நம்பகத்தன்மைக்கு இரண்டு வாருங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன; ஒன்று, மதவாதத்தின் அதிகாரம் மற்றொன்று அற்புதங்களின் நிகழ்வு. ஏன், மதகுருமார்களின் கிறித்தவ ஆடைத் துண்டுகளும், அவர்களது புதைமண்ணும் கூட வணங்கப்பட்டன. பாலஸ்தீனத்திலிருந்து புனித மரிக் மற்றும் புனித ஜேம்ஸ் இவர்களின் எலும்புகள் கூடுகள் என்று கூறப்பட்டவையும் மற்றும் பிற தொண்டையான வணக்கத்துக்குரிய பொருட்களும் கொண்டு வரப்பட்டன. ரோமானிய காலத்தின் கொள்கை வழிபாடு திருச்சிலை வழிபாட்டால் மதிப்பு செய்யப்பட்டது. சிறு தெய்வ வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து மதகுருமார்களும் அந்த இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். இதனைத் தொடர்ந்து சாதாரண பொருட்கள் தெய்வீக மாற்றமடையத் தொடங்கின. ரொட்டியும் ஒலிபெரும் இயேசு நாதரின் சந்தையாகவும் இரத்தமுமாக மாறிவிடுதல் நிகழத் தொடங்கியது. மின் வீரத் நூற்றாண்டுகளில் கிறித்துவம் புறச்சமய மயமாடல் மேலும் மேலும் முடிவடைந்தது.

இரட்சகருமைய உடலைத் துணைத்துக் சென்ற ஈபீடி, இரட்சகரைச் சிலுவைமேலேயேயே செய்த ஆணிகள் மற்றும் அவர் தலையை அலங்கரித்த முட்கிரீடம் இவற்றின் நினைவுகளைப் புனிதப்படுத்தும் திருவிழாக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஏராளமான திருக்கோயில்களில் மகிமை வாய்ந்த இயேசுநாதரின் எச்சத்தையவைத்திருப்பதாக பல தேவாலயங்கள் உரிமை பாராட்டிக் கொண்டன. அது எப்படி இத்தனை தேவாலயங்களில் அவரது எச்சம் இருக்க முடியும்? இது உண்மையானிருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதைச் சொல்லும் துணிவு யாருக்கும் இல்லை. (நூல் இரண்டாம் அத்தியாயம்)

ஒரு கொள்கையாக இருந்த கிறித்துவ மதம் முழுமையான ஆதிக்க நிறுவனமாக மாற இந்த சடங்காச்சாரங்களே பெருந்துணை புரிந்தன.

மனித சிந்தனைக்கு மத விலங்கு
.....

சரி. இதனால் மனித சமுதாயத்தின் அறிவு வளர்ச்சி எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டது என்பதையும் அவர் விளக்குகிறார். கிறித்துவத்துக்கு முந்தி நிலவி வந்த டிராப்பர் புறச்சமயம் என்றழைக்கிற நாம் பழைய மத அமைப்புகள் என்று புரிந்து கொள்கின்ற மத நம்பிக்கைகளில் எவ்வளவு மூட நம்பிக்கைகள் மலிந்திருந்த போதிலும் புதிய சிந்தனையாளர்களும் அதிலிருந்த தோன்றுவதற்கு இடமிருந்தது. முற்றும் முழுக்க புனிதப் படுத்தப்பட்ட மதக் கோட்பாடுகளாக அவை கெட்டி தட்டிப் போகவில்லை. ஆனால் இயேசுநாதருக்கு பிற்பாடு கூட வெகுதூரம் மக்களுக்கு தொண்டாற்றுவதே கிறித்தவமாக இருந்த நிலை மாற்றப்பட்டு மத நம்பிக்கைகள் புனிதப்படுத்தப்பட்ட கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்ட முடியாத மதக் கோட்பாடுகளாக ஆணைகளாக மாற்றப்பட்டன. அதன் விளைவு அவற்றை மீறி மனித இனம் சிந்திக்கக் கூடாது என்கின்ற மிகக் கொடுமான சமுதாய விளைவு ஏற்பட்டது. இது மனித சமுதாய சிந்தனையை ஆயிரம் ஆண்டுகாலத்திற்கு பாதித்தது என்கிறார் டிராப்பர். எண்ணிப் பாருங்கள் மதத்தினால் மனித இனம் எவ்வளவு நீண்ட பாதிப்புக்குள் கிழிசெல்கிறது என்று. டிராப்பர் எடுத்து வைக்கும் இந்த சித்திரத்தைப் பாருங்கள்.

கிறித்துவ சமயமோ அனைத்து அறிவும் வேதங்களிலும், தேவாலயச் சடங்குகளிலுமே கண்டறியப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தியது. தான் எழுதிய 'தெய்வீக வெளிப்படுத்தலில்'

கடவுள் உண்மையின் பிரமான கூத்திரத்தைத் தந்திருப்பது மட்டுமல்ல நாம் எதையெல்லாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினாரோ அவை அனைத்தையும் தெரியப்படுத்தி உள்ளார். எனவே, வேதங்கள் அனைத்து அறிவின் மொத்தத்தையும், இறுதியையும் கொண்டுள்ளன. எனவே பேரரசர்களைத் தங்கள் மின் புலமாதிக் கொண்டிருக்கும் இந்த மத குருமார்களுக்கு போட்டி என்று யாருமில்லை.

இவ்வாறாக 'புனிதமான அறிவு' 'புனிதமற்ற அறிவு' என்றழைக்கப்பட்ட பிரிவுகள் கொண்ட வரம்பிட்டன. இவ்வாறாக, மனித அறிவின் வழிகாட்டுதலை நம்புகிற ஒரு பிரிவும், வேதகாமத்தின் தெய்வீக வெளிப்படுத்தலை நம்புகிற ஒரு பிரிவுமாக இரண்டு எதிரெதிர்த் தரப்புகள் தோன்றின. புறச்சமயம் அதன் தத்துவவியலாளரின் கல்விக்கு

ஆதரவளித்தது, கிறித்துவம் அதன் யாதிரிமாள்களின் அருட்கிளர்ச்சிக்கு ஆதரவளித்தது.

இவ்வாறாக, தேவாலயம் தன்னை அறிவின சேமிப்புக் கிட்டங்கியாகவும், அறிவுக்கு தீர்ப்பு சொல்லும் நீதியுயாகவும் ஆக்கிக் கொண்டது. தனது முடிவுகளுக்குக் கீழ்ப்படிதலை வற்புறுத்தும் பொருட்டு அரசியல் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த அது எப்போதும் தயாராக இருந்தது. இவ்வாறாக, மதம் தனது எதிர்கால நிலையை தீர்மானிக்கக் கூடிய ஒரு போக்கை மேற்கொண்டது. அம்மோடியாவில் அறிவுத்திறனோக்கிய வளர்ச்சியில் ஓர் ஆயிரம் ஆண்டு காலத்திற்கு அது ஒரு முட்டுக் கட்டையாக உருவெடுத்தது. (நூல் இரண்டாம் அத்தியாயம்)

இனி மனித அறிவின் தத்துவ வளர்ச்சியில் முட்டுக் கட்டையாகக் கிடத்திய விவாதங்களின் வரிசையைக் கொஞ்சம் பார்ப்போம்.

மும்மைக் கோட்பாட்டு விவாதம்
.....

இந்தக் கோட்பாடு என்பது யாதெனில் அதாவது கடவுள் என்பவரை மூன்றாகப் பார்ப்பது. தந்தை, மகன், பரிசுத்த ஆவி. இவ்வாறு கடவுளை மூன்றாகப் பிரிக்க முடியாது கடவுள் ஒருவரே என வாதிட்டவர்கள் இவர்களை எதிர்த்தார்கள். இவர்கள் எழுப்பிய முதற் கேள்வி... தந்தை மூத்தவராகதானே இருக்க முடியும் அவரும் மகனும் எப்படி சமகாலத்தவராக இருக்க முடியும்... என்று கேட்டார்கள். சரி. இதுபோல் ஆயிரம் விவாதங்கள் நடந்திருக்கலாம் அதற்கென்ன இப்போ என்று சாதாரணமாகக் கேட்டு விட முடியாது. இந்த விவாதத்தின் பொருட்டு என்னென்ன தடைகள் ஏற்படுத்தப் பட்டன என்று பாருங்கள்.

ஆரியளின் இவ்வாறுத்தை, அவரைப் போட்டியிட்டு வன்ற சிலை மறுத்தார். இருவருக்குமிடையே விராவிவாதங்கள் நடைபெற்றன. சிலை தனது ஆரவாரமான சொல்லாட்சித் திறனை வெளியடுத்தினார். இந்த சொற்போர் யூவியது. அலெக்சாண்டிரியாவின் பெரும் மக்கட் கூட்டத்தவராகிய யூதர்களும், யூசீசயத்தவரும், மேடைகளில் இந்த சொற்போர் போட்டிகளை கேளிக்கை நிகழ்வாக நடத்தி மகிழ்ந்து கொண்டார்கள். அவர்களின் கரையாண்டிக்குரிய விசயமாக மகனுக்கும் தந்தைக்கும் ஒரே வயதா? என்ற கேள்வி அமைந்தது, பேரரசரின் அவைக்கு எடுத்துச் சொல்லியும் அளவுக்கு இய்பிரச்சனை விசுவரூபமடைந்தது. முதலில் அரசர் இதனை ஒரு பொழுது போக்கான விவாதமாகப் பார்த்தார். ஒருவேளை ஆரியளின் நிலையாடே உண்மையென

எண்ணியிருக்கக் கூடும்; ஏனெனில் தந்தை மகனை விட மூத்தவராக இருப்பதுதானே இயற்கை? ஆனால், அவரது இந்தத் தனிப்பட்ட கருத்தைத் தாண்டி, இந்த மோதலைத் தீர்ப்பதற்காக 'நிசியா குழுவைக் கூட்டுமளவுக்கு அவர் நிரீயந்திக்கப்பட்டார். அக்குழுவானது "புனிதமான கத்தோலிக்க மற்றும் அம்போஸ்தல திருச்சபையானது, கடவுளின் மகன் இல்லா காலமொன்றிருந்தது என்றும், அவர் தோன்று முன்பாக அவர் இல்லாமலிருந்தார். பின் கூன்யத்திலிருந்தோ அல்லது வேறொரு மொருளிலிருந்தோ உருவாக்கப்பட்டார், மடைக்கப்பட்டார் அல்லது மாற்றம் செய்யப்பட்டார் என்றும், பேசுக்கூடியவர்களை திருச்சபை யழிப்பு நிந்தனைக்குள்ளாக்குகிறது" என்ற விதியை சமயக் கோட்பாட்டுத் தொகுப்பில் இணைக்க வேண்டுமென முடிவெடுத்தது. காண்ஸ்டன்டைன் உடனே அம்முடிவை தனது அரசதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அமுல்படுத்தினார்.

இதனைத் தொடர்ந்து சில வருடங்களில் பேரரசர் தியோடொசியஸ் உயிர்ப்பலிகளைத் தடை செய்தார்; விலங்குகளின் குடல்களைப் பரிசோதனை செய்வதைத் தலையாய குற்றமாக்கினார். மேலும், இதன் பொருட்டு கோயிலுக்குள் யாரும் வருவதைத் தடை செய்தார். அவர், நம்பிக்கை குறித்து விசாரணை நடத்த விசாரணை அதிகாரிகளை நியமித்ததோடு ரோமின் பிஷப்பாகிய 'டமாஸஸ்' மற்றும் அலெக்சாண்டரியாவின் பிஷப்பாகிய 'பீட்டரின்' நம்பிக்கையோடு உடன்படாதவர்கள் அனைவரும் குடியரிமை பறிக்கப்பட்டு நாடு கடத்தப்பட வேண்டும் என்று சட்டமியற்றினார். யூதர்கள் கொண்டாடும் அதே நாளில் ஈஸ்டரைக் கொண்டாடியதாக நம்பப்படுபவர்கள் மரணதண்டனைக்குள்ளாவர்,

கற்பு நின்று போனது; மெய்யான மூலமை காலாவதியானது. (நூல் மூன்றாம் அத்தியாயம்)

புனித சிரிலும் மென் அறிவியாலாளர் ஹிம்மாட்டியா படுகொலையும்
.....

ஆம் டிராப்பர் கூறுகிறாரே அந்த ஆயிரம் வருடங்கள்.... மனித இனத்தின் அந்த ஆயிரம் ஆண்டுகள் மதவாதிகளால் அறிவைத் தேடிய சிந்தனையாளர்கள் பலரும் கொடூரமாகக் கொல்லப் பட்டார்கள். இதோ கொடுங்கதைகள்... பிஷப்பாக புனித சிரில் என்பவர் பதவியேற்ற காலத்தில் நடந்தது. மதம் அறிவு வளர்ச்சிக்கு தடையாக

இருந்தது என்பது ஒருபுறம் உண்மையாக இருக்க மனித உயிர்கள் மதங்களுக்குள் நடைபெற்ற மோதல்களிலும் பலியாகின. அந்த வரலாறு இன்று வரை தொடர்வதைக் காணும் எவரும் அந்த நம்பிக்கையாளர்களைக் காட்டுமிராண்டிகள் என்று கூறுவதிலிருந்து தங்களைத் தடுத்துக் கொள்ளுதல் இயலுமா? கீழ்க்காணும் சம்பவங்களின் தொடர்ச்சியைக் காணுங்கள்,

இந்த சமயத்தில், அலெக்சாண்டிரியாவின் பிலிப் அலுவலகம் 'தியோடிலஸ்' என்பவர் வசமிருந்தது. ஒரு பழைய ஓசிரிஸ் கோவிலொன்று அந்நகரின் கிறித்துவர்களுக்கு தேவாலயம் கட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. புதிய கட்டிடத்திற்கான அஸ்திவாரம் தோண்டுகையில் மூன்னாளரின் வழியாட்டுக்குரியவையாக இருந்த சில ஆபாசமான பொருட்கள் அதில் அகப்பட்டன. இவற்றை 'தியோடிலஸ்' ஆர்வக் கோளாறு காரணமாக பெருந்தண்டையின்று, சந்தையில் பொது மக்களின் ஏளனத்துக்காளாகும் விதத்தில் காட்சிப்பொருளாக வைத்துவிட்டார். மூம்மை விவாதத்தில் கிறித்துவக் கட்சியார் காட்டியதைவிடக் குறைவான பொறுமையுடன் ஸர்ச்சமயத்தவரும் வன்முறையில் இறங்கினார். ஒரு கலகம் மூண்டது. அவர்கள் செரியனைத் தலைமையகமாகக் கொண்டனர். பேரரசர் தலையிடவேண்டிய அளவுக்கு ஒழுங்கின்மையும் இரத்தக்களறியும் ஏற்பட்டது. பேரரசர் என்ன செய்தார்? அவர் அலெக்சாண்டிரியாவுக்கு பிலிப்பின் கருத்திற்கணைந்து ஒரு படையை 'செரியனை' அழித்து விரும்படி அனுப்பினார். ஆம். தோஷியால் சேகரிக்கப்பட்ட, ஜூஸியஸ் சீசரின் நெருப்புக்குத் தயி நின்றுகொண்ட அந்த மாவெரும் நூலகம் அந்த மத வெறியரால் அழிக்கப்பட்டது.

'ஹிப்பாட்டியா' 'பிளேட்டோ' மற்றும் 'அரிஸ்டாட்டிலினுடைய தத்துவங்களில் மிகுந்த ஆளுமை மிக்கவர் என்பதோடு 'அப்பலோனியஸ்' மற்றும் பிற நிலக்கணக்கியலாளருடைய எழுத்துக்கள் மீதான திறனாய்வினாலும் தனித்து விளங்கினார். ஒவ்வொரு நாளும் அவருடைய கல்விச் சாலை முன்பு பல குதிரை வண்டிகள் சங்கிலித்தொடர் போல் நின்றன. அவருடைய சொற்பொழிவறை அலெக்சாண்டிரியாவின் செல்வந்தர்களாலும், புதுமை விரும்பிகளாலும் நிரம்பி வழிந்தது.

தத்துவமும், மதவெறியும்!! இவைகள் இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் இருந்து சாத்தியமில்லை. இதை சிரில் உணர்ந்தார். அந்த உணர்வினால் செயல்பட்டார். 'ஹிப்பாட்டியா' தனது பல்கலைக்கழகத்தை மராமத்து செய்து கொண்டிருந்த வேளையில், சிரிஸினுடைய வன்முறைக் கும்பலொன்று அவரைத் தாக்கியது - அந்த வன்முறைக் கும்பல் பல மதகுருமார்கள் உள்ள கூட்டம். ஆடைகள் உரிய்யட்டு நிர்வாணமாக அவர் தேவாலயத்துக்கு இழுத்துவரப்பட்டார் அங்கு திருக்கோவில் வாசிப்பாளரின் குண்டாந்தடியால் கொலை செய்யப்பட்டார். உயிரற்ற அவரது உடல் பல துண்டுகளாக வெட்டப்பட்டது; எலும்புகளிலிருந்து சதைகள் தோலோடு சேர்த்து பிச்சிக்கப்பட்டன, இறுதியில் எச்சம் தீ வைக்கப்பட்டது.

அலெக்சாண்டிரியாவில் கிரேக்கத் தத்துவம் இயல்புவாய் குடிவைச் சந்தித்தது. தோலையரால் அரும்பாருடல் வளர்க்கப்பட்ட புலமைக்கு காலவகையற்ற மூலவிழா நடத்தப்பட்டது. செரியனிலிருந்து 'மகன் நூலகம்' கலைக்கப்பட்டது. ஹிப்பாட்டியாவுக்கு நெர்ந்த கதியானது மதச்சார்பற்ற சிந்தனையை வளர்க்க விரும்பும் அனைவருக்கும் எச்சரிக்கையாக அடைந்தது. அதுமுதற்கொண்டு மனித அறிவிற்கான சுதந்திரம் இருக்கக் கூடாது என்று கியூபைன் எவ்வாறு ஆணையிட்டிருக்கிறதோ அவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்க வேண்டும். கி.பி. 414-ல் ஏதென்ஸிலும் தத்துவவியல் தனது இறுதிக்கட்டத்திற்குக் காத்திருந்தது. 'ஜஸ்ட்டினியஸ்' மிக விரிவான அளவில் அருளுடைய போதனையைத் தடை செய்துடன் அந்நகரிலுள்ள அனைத்துப் மன்னிகளையும் மூடச் செய்தார். (நூல் மூன்றாம் அத்தியாயம்)

இம் மண்ணில் அறிவியல் வளர்ச்சிக்காக தன்னுயிரைத் தியாகம் செய்தவர்கள் வரிசையில் ஹிப்பாட்டியா என்கின்ற பெண் அறிவியலாளர் தலையாய இடம் பெறுகிறார் என்பதை இன்று வரை வரலாற்று நூல்கள் போதுமான அளவு உரத்து சொல்லவில்லைதானே?

யலலஜியசும் புனித அகஸ்டினும்

மரணம் என்பது மதத்தின் மிகப் பெரிய ஆயுதம். மரணம் என்கின்ற ஒன்று இல்லாவிட்டால் கடவுள் என்பரின் தேவையே மனித சமுதாயத்தின் தோன்றியிருக்க வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவு. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்பதே கடவுளை தக்க வைக்க மக்கள் மனதில் பதியப் பட்ட

முதல் ஆணி என்று கூறலாம். மரணம் பற்றி வேதநூல்கள் உரைத்ததை புத்தியுள்ள மனிதர்கள் கேள்விக்குட்படுத்த தான் செய்தார்கள். ஆனால் மதத்தின் அடுத்த உடனடி ஆயுதம் வன்முறையும் கொடுங்கோன்மையும்தான் என்பதைத்தானே நாம் பார்த்து வருகிறோம்.

வெலாஜியஸ் என்ஹீரே யிரிடீலீஸ் மதகுரு ஒருவரே இதனைக் கேள்வி கேட்கும் கருத்துக்களைப் பதிவிடலானார். அவர் மட்டுமல்ல பல மதக்கருத்துக்களை மறுத்தவர்களில் மதகுருமார்களும் அடங்குவர். இங்கீசால் அவர்களே மதக்கல்வி கற்றவரே என்பதை அறிவோமல்லவா? உண்மையாக மதத்தை அறிவின் வெளிச்சத்தில் பார்க்கும் எவரும் இதனைச் செய்தனர் அவர்கள் அறிவியலறிஞர்களாக மட்டுமல்ல மதகுருமார்களாகவும் இருந்தனர்.

‘மரணம் என்பது ஆதமின் பாவத்தினால் இவ்வலகில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டல்லலை, மாறாக, இயற்கையின் விதியே அவன் மாண்புதான் ஆகவேண்டும். எனவே அவன் பாவமே செய்யாமலிருந்திருந்தால் கூட மாண்புதான் போயிருப்பான், அவனுடைய பாவத்தின் விளைவுகள் அவனை மட்டுமே சாரும்; தவிர, அவனுடைய சந்ததியை மாதிக்காது, இப்போதையை அவர் மேற்கு அய்ரோய்யா மற்றும் வடக்கே ஆயிரிக்கா முடிவிலும் எடுத்துச் சென்றார்.

‘ஆதாமுடைய வீழ்ச்சிக்கு முன்பே உலகில் மரணம் இருந்து வந்ததா?’ அல்லது ‘ஆதாமுடைய பாவத்துக்கு தண்டணையாக தான் மரணம் உலகில் புகுத்தப்பட்டதா?’ என்ற கேள்விக்கான பதிலைத் தீர்மானியதில், வெலாஜியஸின் கருத்துக்கள் இயற்கையோடு ஒத்திருந்ததா அல்லது முரண்பட்டிருந்ததா என்று ஆய்வு செய்யப்பட்டல்லலை. பதிலாக, புனித அகஸ்தினின் மதக் கோட்பாடுகளுடன் தான் பொருந்திப் பார்க்கப்பட்டது. முடிவும் எதிர்மார்க்கக் கூடியதாகவே அமைந்திருந்தது. (அருவது வெலாஜியஸ் நாடு கடத்தப்பட்டார்)

ஆனால் மதத்தின் பேரால் தேவாலயங்களின் அதிகாரத்தால் தூக்கியிடக்கூடிய இரத்தக் கோட்பாடானது கேள்விக்கீழ்ப்பாறப்பட்ட நவீன அறிவியலின் கண்டுபிடிப்புகளால் தூக்கியெறியப்பட்டது. பூமியில் ஒரு மனித உயிர் தோன்றுவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே, இலட்சக்கணக்கான தனி உயிரிகளும், அருங்குமேல் பல்லாபிரக்கணக்கான உயிரின வகைகளும் பொதுப்பண்புள்ள இனக் கூட்டங்களும் மரணமடைந்திருக்கின்றன, அந்தப் பரந்த மூலாதையானது வழித்தோன்றல்களில் ஒரு மிகச் சிறிய விகிதத்தான் இன்று நம்மிடையே எஞ்சியுள்ளது. (நூல் மூன்றாம் அத்தியாயம்)

இவ்வாறாக ஆதாமுக்கு முன்பே உலகில் மரணம் என்று ஒன்று இருந்தது என்று கூறிய குற்றத்திற்கு பெலஜியசு ஆளாகி நாடு கடத்தப்பட்ட பின்னர் மதம் இது குறித்து கறாரான நடவடிக்கைகளில் இறங்கியது.

‘வெலாஜியஸ் முரண்பாட்டில்’ வழங்கியபட்ட தீர்மானத்து முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விளைவை உருவாக்கியது. உலகின் தோற்றத்தைப் பற்றிக் கூறும் நூல் கிறித்துவத்தின் அடிப்படையாகியது. ஒருபக்கம் இறையியற் பார்வையில் ஏதென் தோட்டத்தில் நடந்த பாவமும், ஆதாம் வரம்பு மீறியதும் தண்டிக்கப்பட்டதும் மிகப் பெரிய முக்கியத்துவம் கொண்டவைமாக மாறின என்றால், மற்றொரு புறம் தத்துவவியல் பார்வையில் சிவியுக்கு அறிவியல் துறையில் மிகப் பெரிய அதிகாரத்தை அளித்தது. வானவியல், நிலவியல், பூகோளம், மானுடவியல், காலக் கணியுத் துறை, மேலும் மனித அறிவின் சிறு அனைத்து சிறிவுகளும் சிவியின் அறிவியல் கொள்கையுடன் ஒத்துப் போகாமலே அமைக்கப்பட்டன. (நூல் மூன்றாம் அத்தியாயம்)

இப்போது புனித அகஸ்தின் என்கின்ற பாதிரியாரைப் பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

புனித அகஸ்தின் கோட்பாடுகளே கிறித்து மதத்தின் அடிப்படை விதிகளாகக் கிட்டத்தட்ட 15 நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக வரலாற்றில் ஆட்சி செய்தன என்று எடுத்துரைக்கும் டிராப்பர் அவருடைய இறையியலை ஒருவர் வாசித்தால் தனியாக அவற்றை விமர்சனம் செய்ய வேண்டிய தேவை இருக்காது என்று கூறுகிறார். அந்த அளவுக்கு அவருடைய எழுத்துக்கள் இருந்தன,, உதாரணத்துக்கு ஒரு சில வரிகள். புனித அகஸ்தினிடமிருந்து,

புனித அகஸ்தின் மேலும் கூறிக் கொண்டே போகிறார். இவ்வாறாகக் கடவுளால் உச்சரிக்கப் பட்ட வார்த்தைகள் தொடர்ச்சியாக உச்சரிக்கப் பட்டன. மேலும் இவற்றை உச்சரிப்பதற்கு முன்பே படைக்கப்பட்ட ஒரு பொருள் இருந்திருக்க வேண்டும். எனவே இப்பொருளானது விண்ணும் மண்ணும் தோன்றுவதற்கு முன் எந்த உயிரும் தோன்றியிருக்க முடியாது. ஆனால் அது ஒரு படைப்பாகதான் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அருளினீறு வெளியீயப் பட்ட வார்த்தைகள் முடிந்து விடுகின்றன. ஆனால் கடவுளின் வார்த்தைகள் என்ஹீரேயுக்குமானவை என்பதை நாம் அறிவோம். மேலும் பேசப்பட்ட வார்த்தைகள்

ஒன்றன்பின் ஒன்றாக உச்சரிக்கப் படவில்லை. மறாக ஒரே நேரத்தில் உச்சரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அய்யடியில்லாவிட்டால் அவை தோன்றிய காலம் இருந்து அது வேறுபட்டிருக்கும். தொடர்ச்சி என்பது இயல்பாகவே நேரத்தைக் குறிக்கும். ஆனால் அப்போதோ அழியாமையும் நிலைத்திருப்பவையும் தவிர வேறெதுவுமேயில்லை. என்வென்றைக்கொடிக் கடவுள் அறிந்து கூறியிருக்கும் வார்த்தைகள் அவற்றிற்குரிய காலத்தில் நடந்தேறுகின்றன. (நூல் மூன்றாம் அத்தியாயம்)

இவ்வாறு நீண்டு செல்கிறது புனித அகஸ்டினுடைய தத்துவம். டிராப்பர் கூறியது போல் இவற்றை நாம் தனியாக விமர்சிக்க வேண்டாம்தானே? இந்த வாசகங்கள் டாக்டர் பாஸி என்பவரின் கத்தோலிக்க திருச்சபை தந்தையரின் நூல் திரட்டு என்கின்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது என்றும் டிராப்பர் தெரிவிக்கிறார். மதத்துக்கும் அறிவியலுக்குமிடையே மிகப் பெரிய முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்த பாதிரியாரும் இவரே என்று டிராப்பர் விரிக்கிறார்,

அறிவுத்திறனோக்கிய வளர்ச்சியில் அலெக்சாண்டிரியா அருங்காட்சியகம் நிகழ்த்திய மாபெரும் சாதனைகளை அழிக்கும் வேலையை புனித அகஸ்டின் காலத்திய கிறித்துவ மதம் செய்யலாயிற்று. உலகம் மற்றும் மனிதனின் படைப்புக் கோட்பாடுகள் பற்றி பைபிளின் கதைகளை நாம் அறிந்திருப்போம். எனவே இக்கட்டுரையில் அப்பகுதிகள் பற்றிய விவரணைகளைத் தவிர்த்து சில முக்கியமான விவாத உரைகளைப் பற்றி மட்டும் பார்க்கலாம், பூமி தட்டையாக இருக்கிறது என்றும் பூமிக்கு மேற்கூரையாக வானம் இருக்கிறது என்றும் பூமிக்குக் கீழே அக்கினிக் குண்டமாக பாதாளம் இருக்கிறது என்பதுமே உலகம் பற்றிய மதத்தின் சித்திரமாக இருந்தது இல்லையா? ஆனால் அவ்வாறில்லாமல் பூமி தட்டை அல்ல உருண்டை என்றும் அலெக்சாண்டிரியா அருங்காட்சியகத்தின் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளே உணர்த்திவிட்டன அதன் வழி வந்த எரோஸ்தனீசு என்கின்ற அறிவியலாளர் உணர்ந்து உரைத்திட்டார் என்றும் ஏற்கனவே கூறினோமில்லையா? இந்தக் கூற்றை மறுத்து புனித அகஸ்டின் கால மதவாதிகள் என்னவெல்லாம் கூறி வாதிட்டார்கள் என்று பார்ப்போமா...

பூமி கோள வடிவத்திலுள்ளது என்று சொல்பவர்களைப் பார்த்து லக்டானிடஸ் என்பவர் எழுப்பும் கேள்விகளைப் பாருங்கள்

தாவரங்களும் மரங்களும் பூமியின் அடுத்த பாகத்தில் கீழ்நோக்கி தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. மனிதர்களின் கால்கள் அவர்கள் தலையை விட உயரமாக இருக்கின்றன என்றெல்லாம் நம்புமளவுக்கு மனிதர்கள் முட்டாள்களாக இருக்க முடியுமா? பூமியின் அடுத்த பக்கத்திலிருந்து எப்படி பொருட்கள் கீழே விழாமல் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன? அவர்களிடம் கேட்டால் இது போன்ற முரண்பாடுகளுக்கு என்ன சமாதானம் சொல்வார்கள்? (நூல் மூன்றாம் அத்தியாயம்)

இதனைத் தொடர்ந்து புனித அகஸ்டின் உறுதியாகப் பதிலளிக்கிறார்

பூமியின் அடுத்த பாகத்தில் யாரும் வசித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஏனெனில் ஆதமின் வாரிசுகளில் அப்படி எந்த ஓர் இனமும் விவிலியத்தில் சொல்லப்படவில்லை (!!!!)

இவை எல்லாவற்றையும் விட பூமி உலோக வடிவிலுள்ளது என்கின்ற வாதத்தில் அதிகமாகப் பதிலளிக்கப்படாத கேள்வி இதுவாகத்தான் இருந்திருக்கும், “நியாயத் தீர்ப்பு வழங்கும் நாளில் பூமியின் அடுத்த பக்கத்திலுள்ள மனிதர்கள் ஆகாயத்திலிருந்து கீழிறங்கி வரும் கடவுளை எப்படி பார்க்க முடியும்?

இவ்வாறாக நீண்டு செல்லும் அறிவு வளர்ச்சிக்கான போராட்ட பாதையின் வரலாற்றுச் சுவடுகளுக்கான ஒரு முன்னுரையே இக்கட்டுரை. தங்கள் வாழ்க்கையையும் தங்கள் இன்னுயிரையும் மதங்களின் தண்டமுறை மன்றத்திடம் பலியிட்டு அறிவியலாளர் இந்தக் கேள்விகளைத் தாண்டி அறிவியல் உண்மைகளை மனித புத்தியில் நிலை பெறச் செய்தார்கள். அலெக்சாண்டிரியாவின் அழிவுக்குப் பிறகு நீண்ட காலம் கழித்து அராபியர்கள் அதனைக் கைப்பற்றி நின்று போயிருந்த அல்லது நிறுத்தப் பட்டிருந்த அறிவியல் வளர்ச்சியைக் குறிப்பாக வானவியலிலும் கணிதவியலிலும் தொடர்ந்தார்கள். ஆனால் அதன்பிறகும் 18ம் நூற்றாண்டு வரை மதத்திற்கும் அறிவியலுக்குமான மோதல் அரசு அதிகாரத்தையும் மீறிக் கூட

நடத்தப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தது. ஒரு கட்டத்தில் அய்ரோப்பா அரசிடமிருந்து மதத்தை பிரித்திட தீர்மானித்தது. அதுவரையிலுமான வரலாறு கூட பல நூல்களாக இயற்றப்படும் வண்ணம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததே ஆகும். மதத்தின் இத்தகைய வரலாற்றை அறிந்திருந்தும் அறிவியலைத் தொழிலாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவர் பலரும் மதம் மனித வாழ்வில் இன்றியமையாதது எனக் கூற முற்படும்போது அதனை மறுத்துத் தலைவர் பெரியாரின் கடவுள் மறுப்பு முழக்கங்கள் நமக்குள் உயிர்ப்போடொலிக்கின்றன. அவை மனித இன வரலாற்றை சுருக்கிக் கூறிட்ட வரிகளாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. HISTORY OF THE CONFLICT BETWEEN RELIGION AND SCIENCE

By John William Draper, M. D., LL. D., December 1873.

ஹிஸ்டரி ஆஃப் த காண்ஃபிலிக்ட் பிட்வீன் ரிலிஜன் அண்டு சையின்ஸ் (மதத்துக்கும் அறிவியலுக்குமான மோதலின் வரலாறு), திசம்பர் 1873.

ஆசிரியர்: டிராப்பர்,

ஜேம்ஸ் வில்லியம்(1811-1882)

ஆசிரியர் குறிப்பு

1930களில், தமிழகத்தில் முதல் தலைமுறை சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், சாதி மறுப்புத் திருமணங்கள் செய்து கொண்ட சுயமரியாதைச் சுடரொளிகள் ச.வீ.க.முத்துசாமி- காந்தியம்மாள் அவர்களின் பேத்தி ஆவார் ஓவியா. தந்தையார் தமிழரசன் என்ற இராசாமணி, தி.மு.க.ப.க.,

அதன்பின் திராவிடர் கழகத்தில் பேச்சாளராக, மாவட்டப் பொறுப்புகளில் இருந்து பணியாற்றியவர்.

ஓவியா 13 வயதிலிருந்து மேடைப்பேச்சாளராக இருந்து வருகிறார். மகளிர் விடுதலை மன்றம், தமிழ்நாட்பெண்கள் விடுதலை இயக்கம், தாழ்த்தப்பட்டோர் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நல இயக்கம் ஆகிய அமைப்புகளை நடத்தியவர். ஏழாண்டுகள் நடத்தப்பட்ட புதிய குரல் இதழின் ஆசிரியர். புதிய குரல் என்னும் இயக்கத்தின் நிறுவனர். இது ஒரு கலாச்சார இயக்க, சிந்தனை உருவாக்கக் களம். சாதியற்ற, பாலின பேதமற்ற தமிழ்ச் சமூகம் அதுவே இலக்கு என்பது இந்த இயக்கத்தின் குறிக்கோள் வாசகம். சாதியற்ற பொது வெளியைக் கட்டுவதே இதன் முகாமையான நோக்கம்.

திரு. ஆனந்தன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட புத்த மதத்தின் சாரம் என்ற புத்தகத்தினை மொழி பெயர்த்தவர் ஓவியா. 'பெண்ணும் ஆணும் ஒண்ணு', 'கருஞ்சட்டைப்பெண்கள்', 'ஆதிப்பெண்ணின் அடிதேடி', 'மதம் மாறச்சொன்னாரா பெரியார்?', 'புதிய குரல் தொகுப்பு', 'மதமும் பெண்களும்' என்னும் பல நூல்களின் ஆசிரியர். 'மதத்திற்கும் அறிவியலுக்குமான போர்' என்னும் இவரின் மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளிவர இருக்கிறது. சிந்தனையாளன், உண்மை, காலச்சுவடு, கைத்தடி போன்ற ஏராளமான இதழ்களில், மலர்களில் இவரது கட்டுரைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. கருத்துரையாளராக, எழுத்தாளராக ஊடகத்தளத்தில் இயங்கி வருகிறார். 22 ஆண்டுகள் ஒன்றிய அரசுப்பணியாளராக, இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி மய்யத்தில் பணி புரிந்தவர். தற்சமயம் கம்பெனி செகரட்டரியாக சென்னையில் சொந்தத் தொழில் செய்து வருகின்றார். பல தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் பணியாற்றுகிறார்

**The Indus script is most likely to have belonged
to the Dravidian family.**

The Indus symbols and seals represent a logo-syllabic script and based on computer analysis, it is strongly suggested that an underlying agglutinative Dravidian language is the most likely candidate for the underlying language of the Indus Valley Civilization.

.....

Proto-Indica:
Report on the Investigations of the Proto-Indian Texts.
Moscow: Nauka Publishing House, 1981.

Prof. Dr. **YURI KNOROZOV**

*N.N. Miklukho-Maklai-
Institute of Ethnology and Anthropology (IEA),
Academy of Sciences of (formerly USSR)
Russia.*